

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 16 października 2014 r.

ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności oraz uchylająca decyzje Komisji 2004/277/WE, Euratom oraz 2007/606/WE, Euratom

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7489)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/762/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ogólnym celem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności („unijnego mechanizmu”) jest wzmocnienie współpracy między Unią a państwami członkowskimi i ułatwienie koordynacji w obszarze ochrony ludności w celu zwiększenia skuteczności systemów zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienia gotowości na ich wystąpienie i reagowania na nie.
- (2) Ze względu na fakt, że klęska lub katastrofa może wystąpić w każdej chwili, Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC), ustanowione na mocy art. 7 decyzji nr 1313/2013/UE, powinno przez cały czas zapewniać ścisły kontakt z punktami kontaktowymi państw członkowskich.
- (3) Wspólny System Łączności i Informacji w Sytuacjach Nadzwyczajnych (CECIS) jest zasadniczym elementem unijnego mechanizmu z uwagi na fakt, że powinien on gwarantować autentyczność, integralność i poufność informacji wymienianych między państwami członkowskimi zarówno w rutynowych warunkach, jak i we wszelkiego rodzaju sytuacjach krytycznych. Z uwagi na specyfikę reagowania w przypadku zanieczyszczenia morza należy utworzyć osobny rodzaj CECIS zapewniający dostęp do sekretariatów regionalnych konwencji morskich i państw trzecich, które wspólnie z Unią korzystają z regionalnego basenu morskiego.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności operacyjnej należy określić minimalne wymogi w odniesieniu do modułów, innych zdolności reagowania i ekspertów wskazanych zgodnie z art. 9 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE, jak również w odniesieniu do ich wymogów operacyjnych, wymogów dotyczących funkcjonowania i interoperacyjności przewidzianych w art. 9 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE. Moduły powinny w szczególności być w stanie pracować przez pewien okres w sposób samowystarczalny, powinno być możliwe ich szybkie rozmieszczenie oraz powinni być interoperacyjni. W celu zwiększenia interoperacyjności modułów konieczne jest podjęcie działań na szczeblu Unii i państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924.

- (5) Należy zdefiniować cele w zakresie zdolności w odniesieniu do Europejskiej Zdolności Reagowania Kryzysowego (EERC) i regularnie dokonywać ich przeglądu w celu uzyskania wystarczającej liczby wszystkich niezbędnych rodzajów modułów, innych zdolności reagowania i ekspertów dostępnych na potrzeby rozmieszczenia w ramach unijnego mechanizmu. Należy zdefiniować wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności i regularnie dokonywać ich przeglądu w celu zapewnienia jednolitego minimalnego poziomu jakości i interoperacyjności wszystkich zdolności uczestniczących w EERC.
- (6) Należy zdefiniować procedurę certyfikacji i rejestracji, w tym elementy samooceny, aby potwierdzić, że zdolności w formie dobrowolnej puli spełniają wszystkie niezbędne wymogi oraz, w razie potrzeby, korzystają z ograniczonego współfinansowania unijnego na pokrycie „kosztów związanych z adaptacją”. Wspomniana procedura certyfikacji i rejestracji powinna także zapewnić odpowiednią równowagę geograficzną zdolności zgodnie z lokalizacją rodzajów ryzyka oraz należy w jej ramach rozważyć udział wszystkich zainteresowanych państw członkowskich.
- (7) Zidentyfikowanie możliwych braków w zdolnościach reagowania EERC powinno umożliwić Komisji i państwom członkowskim wspólne ustalenie przypadków, w których odpowiednie zdolności nie są dostępne w obrębie dobrowolnej puli lub poza nią. Państwa członkowskie uzupełniające braki samodzielnie lub w ramach konsorcjów powinny korzystać z ograniczonego współfinansowania unijnego, pod warunkiem że jest to opłacalne i potwierdzone w ocenach ryzyka.
- (8) Aby zapewnić dalszy rozwój funkcjonowania EERC, państwa członkowskie powinny otrzymać wsparcie w postaci ograniczonych kwot współfinansowania unijnego w ramach umów ramowych, porozumień ramowych w sprawie partnerstwa lub podobnych ustaleń w celu uzyskania dostępu do dodatkowych zdolności umożliwiających wyeliminowanie chwilowych braków w przypadku szczególnie dotkliwych klęsk lub katastrof, tj. klęsk i katastrof, których charakter i skalę można w racjonalny sposób przewidzieć i na które można się przygotować. Przedmiotowe zdolności należy zgłosić do dobrowolnej puli w celu rozmieszczenia ich w ramach unijnego mechanizmu.
- (9) Program szkoleń w ramach unijnego mechanizmu nadal stanowi zasadniczy element gotowości personelu zajmującego się ochroną ludności i zarządzaniem sytuacjami kryzysowymi, rozmieszczonego w kontekście unijnego mechanizmu. Zgodnie z zakresem określonym w art. 13 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE program ten powinien obejmować zapobieganie, gotowość i reagowanie.
- (10) Program ćwiczeń w ramach unijnego mechanizmu powinien nadal odgrywać zasadniczą rolę pod względem praktycznej gotowości do rozmieszczenia obejmującej unijny mechanizm i wymianę doświadczeń zdobytych w trakcie działań na rzecz ochrony ludności przeprowadzonych w ramach unijnego mechanizmu. Program ćwiczeń powinien bazować na ramach strategicznych, określających cele i funkcje ćwiczeń w ramach unijnego mechanizmu, jak również na określonych priorytetach zawartych w rocznych programach prac.
- (11) Należy ustanowić systematyczne, ukierunkowane i spójne podejście w zakresie gromadzenia, analizowania, rozpowszechniania i wdrażania zdobytych doświadczeń, obejmujące cały cykl zarządzania klęskami i katastrofami.
- (12) W ramach unijnego mechanizmu określenie jasnych procedur operacyjnych stosowanych w ramach reagowania na klęski i katastrofy zgodnie z mechanizmem ma istotne znaczenie dla zapewnienia efektywnej pomocy w przypadku klęski lub katastrofy, w tym dla odpowiednich organizacji międzynarodowych określonych zgodnie z art. 16 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE.
- (13) Aby umożliwić maksymalną skuteczność i efektywność unijnego mechanizmu, wszystkie wnioski o pomoc i oferty pomocy powinny być jak najbardziej szczegółowe i powinny zawierać wszystkie niezbędne informacje.
- (14) W celu zapewnienia skutecznej koordynacji pomocy ERCC powinno udostępnić wszystkim państwom członkowskim swoją ocenę podstawowych potrzeb i swoje zalecenia dotyczące rozmieszczenia z dobrowolnej puli oraz powinno opracować odpowiednie plany rozmieszczenia w odniesieniu do każdego wniosku o pomoc. Wybór zdolności z dobrowolnej puli powinien opierać się na określonych i obiektywnych kryteriach, których priorytetowe znaczenie należy ocenić w świetle bieżących potrzeb operacyjnych.
- (15) W celu skrócenia, w miarę możliwości, czasu reakcji w ramach unijnego mechanizmu państwa członkowskie powinny dokonać niezbędnych wstępnych ustaleń dotyczących rozmieszczenia swoich zdolności zarejestrowanych w dobrowolnej puli.
- (16) Dostępność ekspertów technicznych, ekspertów ds. oceny i ekspertów ds. koordynacji, w tym liderów zespołów, stanowi ważny element unijnego mechanizmu. Należy zdefiniować zadania i funkcje ekspertów oraz określić procedurę ich rozmieszczenia.

- (17) W art. 23 decyzji nr 1313/2013/UE ustanowiono specjalne przepisy dotyczące zapewnienia wsparcia w zakresie transportu w przypadku klęski lub katastrofy w celu ułatwienia szybkiej i skutecznej reakcji z pomocą unijnego mechanizmu. Niezbędne jest ustanowienie zasad i procedur w odniesieniu do wniosków o dofinansowanie ze strony Unii, składanych przez państwa członkowskie, w zakresie transportu ich pomocy do państwa, którego dotyczy sytuacja nadzwyczajna, oraz w zakresie przyjmowania tych wniosków przez Komisję.
- (18) Z uwagi na kwestie przejrzystości, spójności i skuteczności należy ustalić, jakie informacje muszą zostać uwzględnione we wniosku o wsparcie w zakresie transportu, składanym przez państwo uczestniczące, oraz w związanej z takim wnioskiem odpowiedzi sporządzanej przez Komisję.
- (19) W przypadkach gdy możliwe jest przyznanie dofinansowania przez Unię zgodnie z decyzją nr 1313/2013/UE, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru dotacji albo usługi transportowej.
- (20) Należy zatem uchylić decyzje Komisji 2004/277/WE, Euratom ⁽¹⁾ i 2007/606/WE, Euratom ⁽²⁾.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Ludności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji określa się szczegółowe zasady wdrażania decyzji nr 1313/2013/UE w odniesieniu do następujących elementów:

- a) współpraca między Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego („ERCC”) a punktami kontaktowymi państw członkowskich;
- b) elementy Wspólnego Systemu Łączności i Informacji w Sytuacjach Nadzwyczajnych („CECIS”) oraz organizacja wymiany informacji za pośrednictwem tego systemu;
- c) określanie modułów, innych zdolności reagowania i ekspertów oraz wymogów operacyjnych dotyczących funkcjonowania i interoperacyjności modułów, obejmujących zadania tych modułów, ich zdolności, główne elementy, samowystarczalność i rozmieszczanie;
- d) cele w zakresie zdolności, wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności oraz procedura certyfikacji i rejestracji niezbędne do funkcjonowania EERC, w tym ustalenia finansowe;
- e) identyfikowanie i uzupełnianie braków w EERC;
- f) organizowanie programu szkoleń, ram ćwiczeń i programu wykorzystującego zdobyte doświadczenia;
- g) procedury operacyjne stosowane w ramach reagowania na klęski i katastrofy zarówno na terytorium Unii, jak i poza tym terytorium, w tym wskazywanie odpowiednich organizacji międzynarodowych;
- h) proces wysyłania zespołów ekspertów;
- i) organizowanie wsparcia przy transporcie pomocy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „wnioskodawca ubiegający się o pomoc” oznacza państwo członkowskie lub państwo trzecie dotknięte klęską lub katastrofą lub w przypadku którego istnieje lub spodziewana jest groźba wystąpienia klęski lub katastrofy, jak również Organizację Narodów Zjednoczonych i jej agencje oraz inne odpowiednie organizacje międzynarodowe określone w załączniku VII;

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/277/WE, Euratom z dnia 29 grudnia 2003 r. ustanawiająca zasady wdrażania decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności (Dz.U. L 87 z 25.3.2004, s. 20).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/606/WE, Euratom z dnia 8 sierpnia 2007 r. ustanawiająca zasady wdrażania przepisów dotyczących transportu z decyzji Rady 2007/162/WE, Euratom ustanawiającej instrument finansowy ochrony ludności (Dz.U. L 241 z 14.9.2007, s. 17).

- 2) „pomoc w zakresie ochrony ludności” oznacza zespoły, ekspertów lub moduły przeznaczone do ochrony ludności, wraz z ich sprzętem, a także ze sprzętem przeznaczonym do zwalczania skutków klęsk i katastrof lub z zasobami niezbędnymi do złagodzenia bezpośrednich skutków wystąpienia klęski lub katastrofy;
- 3) „zdolności buforowe” oznaczają zdolność reagowania na klęski i katastrofy, dostępność i szybki dostęp do zdolności objętych współfinansowaniem na mocy art. 21 ust. 2 lit. d) decyzji nr 1313/2013/UE;
- 4) „zespoły interwencyjne” oznaczają zasoby ludzkie i materialne, w tym moduły, powołane przez jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę na potrzeby przeprowadzania interwencji w zakresie ochrony ludności;
- 5) „zespoły wsparcia technicznego” oznaczają zasoby ludzkie i materialne powołane przez jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę na potrzeby realizacji działań wspierających, o których mowa w załączniku II.

ROZDZIAŁ 2

CENTRUM KOORDYNACJI REAGOWANIA KRYZYSOWEGO (ERCC)

Artykuł 3

Współpraca między ERCC a punktami kontaktowymi państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy dla ERCC, dostępny 24 godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu. Wyznaczenia dokonuje się z wykorzystaniem „wzoru karty państwa” określonego w załączniku I.
2. ERCC utrzymuje ścisły kontakt z punktami kontaktowymi państw członkowskich w celu wywiązania się ze swoich regularnych obowiązków i przeprowadzenia operacji reagowania przewidzianych w niniejszej decyzji oraz w decyzji nr 1313/2013/UE.

ROZDZIAŁ 3

WSPÓLNY SYSTEM ŁĄCZNOŚCI I INFORMACJI W SYTUACJACH NADZWYCZAJNYCH (CECIS)

Artykuł 4

Elementy CECIS

CECIS składa się z poniższych trzech elementów:

- a) elementu sieciowego, obejmującego właściwe organy oraz punkty kontaktowe w państwach członkowskich i ERCC;
- b) elementu realizacji, składającego się z baz danych i innych systemów informacyjnych niezbędnych dla funkcjonowania unijnego mechanizmu oraz w szczególności niezbędnych dla:
 - (i) przekazywania powiadomień;
 - (ii) zapewnienia komunikacji i wymiany informacji między ERCC a właściwymi organami i punktami kontaktowymi;
 - (iii) rozpowszechniania doświadczeń z interwencji;
- c) elementu zabezpieczenia, składającego się z szeregu systemów, zasad i procedur niezbędnych dla zapewnienia autentyczności, integralności i poufności danych przechowywanych i wymienianych poprzez CECIS.

Artykuł 5

Bezpieczeństwo informacji

1. CECIS pozwala na obsługę dokumentów, baz danych i systemów informacyjnych w bezpieczny sposób za pośrednictwem bezpiecznych ogólnoeuropejskich usług telematycznych między administracjami (sTESTA) lub porównywalnej sieci.

2. Dokumenty i informacje opatrzone klauzulą „EU CONFIDENTIAL” lub wyższą przekazuje się zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami między twórcą dokumentu lub informacji a ich odbiorcą lub odbiorcami określonymi w decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Informacje i aktualizacje

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji stosowne informacje z wykorzystaniem „wzoru karty państwa” określonego w załączniku I.
2. Państwa członkowskie przekazują informacje na temat punktów kontaktowych oraz, w stosownych przypadkach, innych służb zajmujących się katastrofami naturalnymi, technologicznymi, radiologicznymi lub ekologicznymi, w tym przypadkowym zanieczyszczeniem morza.
3. Państwa członkowskie informują niezwłocznie Komisję o wszelkich zmianach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Baza danych CECIS zawiera wyznaczoną sekcję z informacjami na temat rejestracji i dostępności zdolności reagowania w EERC. Komisja zapewnia stały dostęp krajowym punktom kontaktowym w zakresie ochrony ludności.
5. Państwa członkowskie zapewniają aktualizowanie na bieżąco wyznaczonej sekcji w bazie danych CECIS w odniesieniu do statusu dostępności i wszystkich niezbędnych danych faktycznych dotyczących odpowiednich cech wszystkich zdolności reagowania zarejestrowanych w EERC.
6. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą przyznać innym odpowiednim organom krajowym dostęp do CECIS w trybie tylko do odczytu.

Artykuł 7

Grupa użytkowników CECIS

Grupa użytkowników składająca się z przedstawicieli wyznaczonych przez państwa członkowskie wspomaga Komisję w walidacji, testowaniu i dalszym rozwoju CECIS.

Artykuł 8

Wdrażanie i dalszy rozwój

1. Komisja zarządza CECIS i dalej go rozwija, uwzględniając potrzeby i wymogi państw członkowskich.
2. Państwa członkowskie wdrażają na swoim terytorium odpowiednie środowisko technologii informatycznych CECIS zgodnie z zobowiązaniami podjętymi z wykorzystaniem „wzoru karty państwa” określonego w załączniku I.

Artykuł 9

CECIS w odniesieniu do zanieczyszczenia mórz

1. Komisja zapewnia, aby specjalistyczna aplikacja CECIS udostępniona państwom członkowskim i Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego za pośrednictwem internetu była dostępna w odniesieniu do zanieczyszczenia mórz w celu odzwierciedlenia specyfiki reagowania na incydenty na morzu.
2. Aplikacja jest także dostępna dla państw trzecich, które wspólnie z Unią korzystają z regionalnego basenu morskiego. Można ją również udostępniać na zasadzie *ad hoc* sekretariatom właściwych konwencji o morzu.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1).

ROZDZIAŁ 4

MODUŁY, ZESPOŁY WSPARCIA TECHNICZNEGO, INNE ZDOLNOŚCI REAGOWANIA I EKSPERTCI*Artykuł 10***Rejestracja modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania i ekspertów**

1. Państwa członkowskie rejestrują swoje moduły, zespoły wsparcia technicznego, inne zdolności reagowania i ekspertów określonych zgodnie z art. 9 ust. 6 decyzji nr 1313/2013/UE w bazie danych CECIS.
2. Moduły, zespoły wsparcia technicznego i inne zdolności reagowania wcześniej zgłoszone do EERC, jak również ekspertów wcześniej zgłoszonych do EERC rejestruje się w wyznaczonej sekcji bazy danych CECIS.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, aktualizuje się stosownie do potrzeb.

*Artykuł 11***Skład modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania i ekspertów**

1. W skład modułów oraz zespołów wsparcia technicznego mogą wchodzić zasoby udostępnione przez jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę.
2. W przypadkach, w których moduł lub zespół wsparcia technicznego składa się z więcej niż jednego elementu, reakcja takiego modułu lub zespołu wsparcia technicznego dla danej interwencji może zostać ograniczona do elementów niezbędnych w takiej interwencji.

*Artykuł 12***Samowystarczalność modułów**

1. Poszczególne moduły, wyszczególnione w załączniku II, powinny posiadać następujące elementy samowystarczalności:
 - a) odpowiednie schronienie przed panującymi warunkami pogodowymi;
 - b) wytwarzanie energii i oświetlenie pokrywające zapotrzebowanie ze strony bazy operacyjnej oraz sprzętu koniecznego do wypełnienia misji;
 - c) urządzenia sanitarne i higieniczne przeznaczone dla personelu modułu;
 - d) dostępność żywności i wody dla personelu modułu;
 - e) personel medyczny lub paramedyczny, urządzenia medyczne i dostęp do środków medycznych dla personelu modułu;
 - f) przechowywanie i utrzymanie sprzętu będącego na wyposażeniu modułu;
 - g) sprzęt zapewniający łączność z odpowiednimi partnerami, w szczególności z partnerami odpowiedzialnymi za koordynację na miejscu zdarzenia;
 - h) transport lokalny;
 - i) logistykę, sprzęt i personel umożliwiający założenie bazy operacyjnej i rozpoczęcie misji bezzwłocznie po przybyciu na miejsce zdarzenia.
2. Państwo członkowskie oferujące pomoc zapewni zgodność z wymogami dotyczącymi samowystarczalności modułów, jeśli zrealizuje którekolwiek z poniższych działań:
 - a) zapewni modułowi niezbędny personel, urządzenia i materiały eksploatacyjne;
 - b) dokona niezbędnych ustaleń na miejscu akcji;
 - c) przed przekazaniem informacji na temat danego modułu zgodnie z art. 10 ust. 1 dokona niezbędnych ustaleń wstępnych w celu połączenia niesamowystarczalnego zespołu interwencyjnego z zespołem wsparcia technicznego, tak aby wymogi, o których mowa w art. 13, zostały spełnione.

3. Gwarantowany czas samowystarczalności na początku misji nie może być krótszy niż:
 - a) 96 godzin; lub
 - b) czas określony w załączniku II.

Artykuł 13

Wymogi dotyczące modułów i zespołów wsparcia technicznego

1. Moduły spełniają wymogi ogólne określone w załączniku II.
2. Zespoły wsparcia technicznego spełniają wymogi ogólne określone w załączniku II.
3. Okresowo dokonuje się przeglądu wymogów ogólnych określonych w załączniku II.
4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby:
 - a) moduły były zdolne do współpracy z innymi modułami;
 - b) zespoły wsparcia technicznego były zdolne do współpracy z innymi zespołami wsparcia technicznego oraz z odpowiednimi podmiotami na miejscu;
 - c) elementy modułu były w stanie współdziałać jako jeden moduł;
 - d) elementy zespołu wsparcia technicznego były w stanie współdziałać jako jeden zespół wsparcia technicznego;
 - e) moduły oraz zespoły wsparcia technicznego, podejmujące działania poza terytorium Unii, były zdolne do współpracy z międzynarodowymi siłami reagowania na katastrofy pomagającymi państwu dotkniętemu katastrofą;
 - f) liderzy zespołów, zastępcy liderów zespołów oraz oficerowie łącznikowi modułów i zespołów wsparcia technicznego uczestniczyli w odpowiednich kursach i ćwiczeniach organizowanych przez Komisję zgodnie z art. 26–32.

ROZDZIAŁ 5

ROZWÓJ EUROPEJSKIEJ ZDOLNOŚCI REAGOWANIA KRYZYSOWEGO (EERC) W FORMIE DOBROWOLNEJ PULI

Artykuł 14

Cele w zakresie zdolności

1. Cele w zakresie zdolności EERC określono w załączniku III.
2. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi ocenia odpowiedniość celów w zakresie zdolności co najmniej raz na dwa lata oraz, w razie potrzeby, dokonuje ich zmiany na podstawie rodzajów ryzyka zidentyfikowanych w krajowych ocenach ryzyka lub na podstawie innych odpowiednich krajowych lub międzynarodowych źródeł informacji.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji odpowiednie informacje na temat rodzajów ryzyka niezbędnych do oceny celów w zakresie zdolności.

Artykuł 15

Wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności

1. Wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności określone w załączniku IV mają zastosowanie do modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania i ekspertów w EERC.

2. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi ocenia odpowiedniość wymogów jakościowych i wymogów dotyczących interoperacyjności co najmniej raz na dwa lata oraz, w razie potrzeby, dokonuje ich zmiany. Wymogi jakościowe opierają się na ustalonych, istniejących już normach międzynarodowych.

Artykuł 16

Procedura certyfikacji i rejestracji

1. Procedura certyfikacji i rejestracji, określona w ust. 2–8, ma zastosowanie do modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania i ekspertów w EERC.
2. Certyfikacja i rejestracja zależą od spełnienia wymogów jakościowych określonych w załączniku IV, z wyjątkiem zdolności buforowych, w odniesieniu do których zastosowanie ma art. 25 ust. 3.
3. Państwa członkowskie proponujące włączenie do EERC określonego modułu, zespołu wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania lub eksperta przekazują informacje określone w załączniku V.
4. Komisja ocenia, czy można rozważyć włączenie danego modułu, zespołu wsparcia technicznego, innej zdolności reagowania lub eksperta do EERC, oraz niezwłocznie przekazuje swoje wnioski odpowiedniemu państwu członkowskiemu. W swojej ocenie Komisja uwzględnia w szczególności spełnienie wymogów jakościowych, osiągnięcie celów w zakresie zdolności, kompletność przekazywanych informacji, bliskość geograficzną i udział wszystkich państw członkowskich, jak również inne istotne czynniki, które określa z góry i stosuje do wszystkich porównywalnych modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania lub ekspertów.
5. Jeżeli rozważane jest włączenie modułu, zespołu wsparcia technicznego, innej zdolności reagowania lub eksperta do EERC, Komisja wszczyna procedurę certyfikacji w odniesieniu do takiego modułu, zespołu wsparcia technicznego, innej zdolności reagowania lub eksperta na podstawie przekazanych informacji oraz wszelkich dodatkowych informacji, jakich Komisja może zażądać od odpowiedniego organu państwa członkowskiego. W przypadkach gdy na podstawie dostępnych informacji Komisja uzna wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności za spełnione, może zarejestrować moduł, zespół wsparcia technicznego, inną zdolność reagowania lub eksperta w dobrowolnej puli.
6. Komisja przekazuje na piśmie odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego swoją ocenę wymaganych szkoleń, ćwiczeń lub warsztatów oraz inne odpowiednie warunki certyfikacji i rejestracji.
7. W przypadku spełnienia wszystkich warunków certyfikacji Komisja ogłasza, że dany moduł, zespół wsparcia technicznego, inna zdolność reagowania lub ekspert jest certyfikowany na potrzeby EERC, oraz przekazuje tę informację państwu członkowskiemu.
8. Certyfikację modułu, zespołu wsparcia technicznego, innej zdolności reagowania lub eksperta poddaje się ponownej ocenie najpóźniej po upływie 3 lat, jeżeli dany zasób przedstawia się do ponownej rejestracji w EERC.
9. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi ocenia odpowiedniość procedury certyfikacji i rejestracji co najmniej raz na dwa lata oraz, w razie potrzeby, dokonuje jej zmiany.

Artykuł 17

Ustalenia finansowe w odniesieniu do kosztów związanych z adaptacją

1. Państwa członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o dotację na sfinansowanie kosztów związanych z adaptacją osobno dla każdego modułu, zespołu wsparcia technicznego lub innej zdolności reagowania bez konieczności publikowania zaproszenia do składania wniosków przez Komisję. Koszty związane z adaptacją obejmują elementy kosztów określone w art. 21 ust. 2 lit. c) decyzji nr 1313/2013/UE.
2. Aby uzasadnić taki wniosek, państwa członkowskie przekazują Komisji plany realizacji w odniesieniu do kosztów związanych z adaptacją, w tym szacowane koszty i harmonogram.
3. Komisja ocenia oraz, w przypadku spełnienia odpowiednich wymogów, zatwierdza plany realizacji, o których mowa w ust. 2, określając, które z poszczególnych kosztów kwalifikują się jako koszty związane z adaptacją.
4. Po dokonaniu oceny wniosku Komisja podejmuje decyzję o przyznaniu dotacji.
5. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe informacje na temat kosztów poniesionych w odniesieniu do kosztów związanych z adaptacją.

ROZDZIAŁ 6

UZUPEŁNIANIE BRAKÓW W ZDOLNOŚCIACH REAGOWANIA

Artykuł 18

Monitorowanie postępów na rzecz osiągnięcia celów w zakresie zdolności

Komisja we współpracy z państwami członkowskimi stale monitoruje postępy na rzecz osiągnięcia celów w zakresie zdolności, uwzględniając zdolności określone na mocy art. 20, oraz regularnie powiadamia państwa członkowskie o wynikach przeprowadzonej przez siebie oceny postępów. Komisja przekazuje państwom członkowskim niezbędne szczegółowe informacje na temat pozostałych braków w zdolnościach reagowania.

Artykuł 19

Procedura identyfikowania braków w zdolnościach reagowania

1. W ramach monitorowania postępów na rzecz osiągnięcia celów w zakresie zdolności Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ocenia różnice między zdolnościami państw członkowskich zarejestrowanymi w EERC a celami w zakresie zdolności określonymi w załączniku III.
2. Komisja i państwa członkowskie za zdolności zgłoszone do EERC uznają jedynie te zdolności, które zarejestrowano jako zdolności udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby EERC, zgodnie z art. 16.

Artykuł 20

Procedura identyfikowania zdolności reagowania poza EERC

1. Jeżeli Komisja wspólnie z państwami członkowskimi zidentyfikuje braki w zdolnościach reagowania, które mogą okazać się istotne zgodnie z art. 19 niniejszej decyzji, wówczas we współpracy z państwami członkowskimi bada, czy niezbędne zdolności są dostępne poza EERC zgodnie z art. 12 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE.
2. Komisja uznaje za dostępne poza EERC jedynie następujące zdolności:
 - a) zdolności zarejestrowane w CECIS;
 - b) zdolności buforowe; lub
 - c) zdolności nieobjęte lit. a) i b), ale które mogą być łatwo dostępne dla państwa członkowskiego lub państw członkowskich w wymaganych ilościach, w wymaganej lokalizacji, w wymaganym terminie oraz przez wymagany okres.
3. Na potrzeby ustalenia zdolności, o których mowa w ust. 2 lit. c), Komisja kieruje do krajowych punktów kontaktowych wniosków, w którym określa szczegółowe informacje na temat oceny potencjalnie istotnych braków w zdolnościach reagowania, oraz zwraca się do państw członkowskich o dostarczenie informacji na temat wszelkich zdolności dostępnych poza EERC zgodnie z ust. 2 lit. c).
4. Komisja określa we wniosku maksymalny termin na udzielenie odpowiedzi wynoszący do 60 dni kalendarzowych, którego dokładna długość zależy od oczekiwanej złożoności procesu ustalania zdolności przez państwa członkowskie, o którym mowa w ust. 2.
5. Państwa członkowskie w wyznaczonym terminie przekazują Komisji na piśmie szczegółowe informacje na temat wszelkich zdolności, o których mowa w ust. 2.
6. Jeżeli państwo członkowskie nie udzieli odpowiedzi na piśmie w wyznaczonym terminie, na potrzeby przedmiotowej oceny Komisja przyjmie, że dane państwo członkowskie nie dysponuje żadnymi zdolnościami, o których mowa w ust. 2.
7. Na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich i uwzględniając jedynie te zdolności, o których mowa w ust. 2, Komisja ocenia, czy dane zdolności uzupełniają braki w zdolnościach reagowania, zidentyfikowane zgodnie z art. 19 niniejszej decyzji. Komisja uznaje braki w zdolnościach za uzupełnione tylko w przypadku, gdy łączna liczba zdolności w ramach EERC i zdolności, o których mowa w ust. 2, odpowiada celom w zakresie zdolności, określonym w załączniku III, lub je przewyższa.

*Artykuł 21***Procedura uzupełniania braków w zdolnościach reagowania**

1. W przypadku gdy Komisja wspólnie z państwami członkowskimi zidentyfikuje braki w zdolnościach reagowania, które mogą okazać się istotne, zgodnie z art. 19, i których nie można uzupełnić zgodnie z art. 20, wówczas powiadamia na piśmie państwa członkowskie, wyjaśniając szczegółowo, które braki uznaje za strategiczne braki w zdolnościach reagowania.
2. Komisja zwraca się do państw członkowskich na piśmie o uzupełnienie strategicznych braków w zdolnościach reagowania zgodnie z art. 12 ust. 3 decyzji nr 1313/2013/UE.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, czy, kiedy i w jaki sposób zamierzają uzupełnić strategiczne braki w zdolnościach reagowania, samodzielnie albo we współpracy z innymi państwami członkowskimi.

*Artykuł 22***Wsparcie Komisji na rzecz uzupełniania strategicznych braków w zdolnościach reagowania**

1. W przypadku gdy wymagane jest dofinansowanie unijne w celu uzupełnienia strategicznych braków w zdolnościach reagowania zgodnie z art. 12 ust. 3 i art. 21 ust. 1 lit. j) decyzji nr 1313/2013/UE, Komisja publikuje zaproszenie do składania wniosków, aby zapewnić wsparcie państwu członkowskiemu.
2. Odpowiadając na zaproszenie do składania wniosków, państwa członkowskie stosują się do przepisów art. 21 ust. 1 lit. j) ppkt (iii) i (iv) decyzji nr 1313/2013/UE.
3. Państwa członkowskie wskazują między innymi odsetek wymaganego unijnego współfinansowania.

*Artykuł 23***Koszty kwalifikujące się do wsparcia na rzecz uzupełnienia braków w zdolnościach reagowania**

1. Wszystkie koszty sprzętu, usług lub zasobów ludzkich niezbędnych do pierwotnego utworzenia zdolności reagowania są kwalifikowalne.
2. Bieżące koszty utrzymania lub koszty eksploatacji nie są kosztami kwalifikowalnymi.

ROZDZIAŁ 7

ELIMINOWANIE CHWILOWYCH BRAKÓW W PRZYPADKU SZCZEGÓLNIE DOTKLIWYCH KLĘSK LUB KATASTROF*Artykuł 24***Ustalenia finansowe**

1. Komisja określa ogólnie w rocznym programie prac wymagane rodzaje oraz liczbę zdolności buforowych, uwzględniając możliwość wystąpienia w państwach członkowskich określonych szczególnie dotkliwych rodzajów klęsk lub katastrof, jak również ich nadzwyczajną intensywność lub inne czynniki powodujące, że dana klęska lub katastrofa staje się szczególnie dotkliwa, takie jak wystąpienie w tym samym czasie innej klęski lub katastrofy, oraz uwzględniając możliwość wystąpienia chwilowych braków w takich scenariuszach.
2. Komisja regularnie uruchamia niezbędne procedury finansowania na pokrycie kosztów określonych w art. 21 ust. 2 lit. d) decyzji nr 1313/2013/UE w celu zapewnienia szybkiego dostępu do zdolności buforowych zdefiniowanych w rocznym programie prac.
3. Zdolności buforowe współfinansowane ze środków Komisji uzupełniają istniejące zdolności reagowania, jakimi dysponują państwa członkowskie w ramach gotowości krajowej, i nie zastępują istniejących zdolności reagowania.

*Artykuł 25***Warunki dotyczące finansowego wkładu Unii**

1. Finansowy wkład Unii zależy od zatwierdzenia warunków przedstawionych w ust. 2–9 przez państwa członkowskie biorące udział w procedurach finansowania przewidzianych w art. 24 ust. 2. Komisja może określić w procedurach finansowania dodatkowe warunki.

2. Państwa członkowskie udostępniają zdolności buforowe w ramach dobrowolnej puli.
3. Zdolności buforowe muszą spełniać niezbędne wymogi jakościowe i wymogi dotyczące certyfikacji określone w procedurach finansowania przewidzianych w art. 24 ust. 2.
4. Zdolności buforowe rejestruje się w dobrowolnej puli na cały okres przewidziany w odpowiednich umowach ramowych, porozumieniach ramowych w sprawie partnerstwa lub podobnych ustaleniach. Wszelkie warunki i ograniczenia nałożone przez państwo lub państwa członkowskie rejestrujące zdolności są należycie uzasadnione wymogami operacyjnymi.
5. Zdolności buforowe nie kwalifikują się do pomocy finansowej, o której mowa w art. 17.
6. Komisja niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie za pośrednictwem CECIS o zdolnościach buforowych zarejestrowanych w dobrowolnej puli.
7. Zdolności buforowe zarejestrowane w dobrowolnej puli udostępnia się na potrzeby rozmieszczeń w ramach unijnego mechanizmu na takich samych zasadach ogólnych jak w przypadku innych zdolności zarejestrowanych w dobrowolnej puli, zgodnie z art. 11 decyzji nr 1313/2013/UE.
8. W następstwie wniosku o udzielenie pomocy za pośrednictwem ERCC rozmieszczenie zdolności buforowych zarejestrowanych w dobrowolnej puli przebiega zgodnie z procedurami operacyjnymi stosowanymi w ramach reagowania na klęski i katastrofy wskazanymi w rozdziale 11.
9. Zdolności buforowe zarejestrowane w dobrowolnej puli udostępnia się do użytku krajowego w państwach członkowskich, które współfinansowały dostępność zdolności. Przed dopuszczeniem do użytku krajowego takie państwa członkowskie konsultują się z ERCC w celu potwierdzenia, że:
 - (i) nie istnieją żadne szczególnie dotkliwe klęski lub katastrofy, które mogą wystąpić jednocześnie lub w przypadku których istnieje groźba wystąpienia, które mogą doprowadzić do złożenia wniosku w sprawie rozmieszczenia zdolności buforowej;
 - (ii) użytek krajowy nie utrudnia zbytnio szybkiego dostępu innym państwom członkowskim w sytuacji wystąpienia nowych szczególnie dotkliwych klęsk i katastrof.

ROZDZIAŁ 8

PROGRAM SZKOLEŃ

Artykuł 26

Program szkoleń

1. Ustanawia się program szkoleń obejmujący zapobieganie klęskom i katastrofom, zapewnianie gotowości oraz reagowanie na klęski i katastrofy. Program obejmuje kursy ogólne i specjalistyczne oraz system wymiany ekspertów. Program jest skierowany do grup docelowych, o których mowa w art. 27.
2. Komisja odpowiada za koordynację i organizację oraz za określenie treści i harmonogramu programu szkoleń.

Artykuł 27

Uczestnicy

1. Grupami docelowymi programu szkoleniowego są:
 - a) personel państw członkowskich ds. ochrony ludności oraz zarządzania klęskami i katastrofami, w szczególności liderzy zespołów, ich zastępcy i oficerowie łącznikowi, eksperci z państw członkowskich określani w art. 41, w tym eksperci ds. zapobiegania i zapewniania gotowości, oraz najważniejsze osoby z krajowych punktów kontaktowych;
 - b) pracownicy instytucji i agencji unijnych;
 - c) wybrani eksperci z krajów objętych zakresem europejskiej polityki sąsiedztwa, z krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących.

2. W kursach szkoleniowych mogą także uczestniczyć wybrani eksperci z:
 - a) Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej agencji;
 - b) międzynarodowych organizacji określonych w załączniku VII;
 - c) państw trzecich i, w stosownych przypadkach, innych właściwych podmiotów.
3. Państwa członkowskie i Komisja wyznaczają swoich uczestników każdej sesji szkoleniowej.

Artykuł 28

Szkolenia

1. Program składa się ze zbioru kursów na poziomie wprowadzającym, na poziomie operacyjnym i na poziomie zarządzania.
2. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi określa zbiór kursów, treść, programy nauczania i harmonogramy systemu kursów, w tym wymogi dotyczące dostępu.
3. Komisja zapewnia, aby osoby prowadzące szkolenia i wykłady posiadały aktualne informacje na temat istotnych zmian w unijnym mechanizmie.

Artykuł 29

Wymiana ekspertów

System wymiany ekspertów między państwami członkowskimi lub z Komisją umożliwia ekspertom:

- a) zdobycie doświadczenia i wymianę doświadczeń;
- b) zaznajomienie się z różnymi technikami i procedurami operacyjnymi;
- c) zbadanie podejścia stosowanego przez inne uczestniczące służby reagowania w sytuacjach kryzysowych i instytucje.

Artykuł 30

Dodatkowe działania szkoleniowe

W stosownych przypadkach i zgodnie z rocznym programem prac zapewnia się dodatkowe możliwości szkoleniowe w celu zaspokojenia zidentyfikowanych potrzeb w zakresie płynnego i skutecznego wdrożenia działań na rzecz ochrony ludności i zarządzania klęskami i katastrofami.

Artykuł 31

System oceny

Komisja zapewnia zgodność poziomu szkolenia i jego treści. W tym celu Komisja organizuje odpowiedni system oceny zorganizowanych działań szkoleniowych.

ROZDZIAŁ 9

RAMY ĆWICZEŃ

Artykuł 32

Program ćwiczeń, ramy strategiczne i priorytety

1. Komisja ustanawia program ćwiczeń z zakresu ochrony ludności i nim zarządza.
2. Program ćwiczeń z zakresu ochrony ludności opiera się na ramach strategicznych, określających cele i funkcje ćwiczeń w ramach unijnego mechanizmu.

3. Program ćwiczeń ma na celu przede wszystkim:
 - a) ulepszenie zdolności reagowania państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do zespołów i innych zasobów zapewnianych podczas interwencji wspierających w ramach unijnego mechanizmu;
 - b) ulepszenie i weryfikację procedur, ustanowienie wspólnego podejścia do koordynowania interwencji wspierających w ramach unijnego mechanizmu oraz skrócenie czasu reakcji w przypadku poważnych klęsk lub katastrof;
 - c) zacieśnienie współpracy między służbami państw członkowskich ds. ochrony ludności a Komisją;
 - d) zidentyfikowanie i wymianę zdobytych doświadczeń;
 - e) testowanie wdrażania zdobytych doświadczeń.
4. Ogólne priorytety programu ćwiczeń przedstawia się w postaci kompleksowego planu długoterminowego. Obejmuje on elementy odpowiednich scenariuszy na wypadek klęsk i katastrof oraz zdolności.
5. Komisja:
 - a) opracowuje ramy strategiczne i kompleksowy plan długoterminowy we współpracy z państwami członkowskimi, uwzględniając program wykorzystujący zdobyte doświadczenia i inne istotne informacje;
 - b) wyznacza cele ćwiczeń oraz ich rolę w odniesieniu do pozostałych elementów unijnego mechanizmu; oraz
 - c) sporządza w ramach programu prac coroczny wniosek dotyczący określonych priorytetów w zakresie ćwiczeń zgodnie z kompleksowym planem długoterminowym.

ROZDZIAŁ 10

PROGRAM WYKORZYSTUJĄCY ZDOBYTE DOŚWIADCZENIA

Artykuł 33

Monitorowanie, analizowanie i ocena

1. Komisja i państwa członkowskie wymieniają dane, informacje i oceny, które są im potrzebne do monitorowania, analizowania i oceny wszystkich właściwych działań na rzecz ochrony ludności w ramach unijnego mechanizmu.
2. Komisja ustanawia bazę danych, z której mogą korzystać państwa członkowskie i sama Komisja w celu gromadzenia i udostępniania danych, rozpowszechniania zidentyfikowanych doświadczeń i dokonywania przeglądu statusu ich wdrożenia, oraz zarządza taką bazą danych.
3. Komisja ułatwia identyfikację zdobytych doświadczeń wraz z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, między innymi poprzez organizowanie spotkań.

Artykuł 34

Promowanie wdrażania

1. Komisja zapewnia uwzględnienie doświadczeń zidentyfikowanych przez Komisję, państwa członkowskie i odpowiednie zainteresowane strony w procesie decyzyjnym mającym na celu dalsze rozwijanie unijnego mechanizmu.
2. W szczególności zidentyfikowane doświadczenia przyczyniają się do określenia:
 - a) priorytetów programu szkoleń, w tym w stosownych przypadkach treści i programów nauczania kursów szkoleniowych, oraz programu ćwiczeń;
 - b) priorytetów corocznych zaproszeń do wzięcia udziału w projektach dotyczących zapobiegania i zapewniania gotowości; oraz
 - c) priorytetów działań z zakresu planowania, o których mowa w art. 10 decyzji nr 1313/2013/UE.
3. Komisja regularnie składa sprawozdania na temat programu wykorzystującego zdobyte doświadczenia, wymieniając zidentyfikowane istotne doświadczenia, przewidywane działania zaradcze, obowiązki i terminy oraz status wdrożenia doświadczeń.
4. Państwa członkowskie składają okresowe sprawozdania dotyczące postępów poczynionych we wdrażaniu zidentyfikowanych doświadczeń, które należą do ich krajowego zakresu odpowiedzialności.

ROZDZIAŁ 11

PROCEDURY OPERACYJNE STOSOWANE W RAMACH REAGOWANIA NA KLĘSKI I KATASTROFY

Artykuł 35

Wnioski o pomoc i reagowanie

1. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia, po otrzymaniu wniosku o pomoc za pośrednictwem CECIS, Komisja, stosownie do sytuacji i niezwłocznie, podejmuje działania przewidziane w art. 15 ust. 3 decyzji nr 1313/2013/UE.
2. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy poza terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia, kiedy może zaistnieć konieczność udzielenia pomocy w zakresie ochrony ludności, Komisja może poinformować państwo trzecie o możliwości ubiegania się o pomoc w ramach unijnego mechanizmu.
3. Jeżeli państwo członkowskie lub państwo trzecie dotknięte klęską lub katastrofą lub zagrożone wystąpieniem klęski lub katastrofy chce wystąpić o pomoc za pośrednictwem unijnego mechanizmu, wówczas występuje do ERCC z pisemnym wnioskiem o pomoc w zakresie ochrony ludności za pośrednictwem właściwych organów krajowych. Jeżeli takie państwo chce wystąpić o pomoc za pośrednictwem unijnego mechanizmu, Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej agencji lub dowolnej organizacji międzynarodowej określonej w załączniku VII, wówczas występuje do ERCC z pisemnym wnioskiem o pomoc w zakresie ochrony ludności.
4. Wnioskodawca ubiegający się o pomoc przekazuje ERCC wszystkie istotne informacje dotyczące zaistniałej sytuacji, w szczególności informacje na temat szczególnych potrzeb, wymaganego wsparcia i lokalizacji.
5. Wnioskodawca ubiegający się o pomoc powiadamia ERCC o ramach czasowych, punkcie kontaktowym i miejscu, którego dotyczy wniosek o pomoc, oraz o miejscowym operacyjnym punkcie kontaktowym kierującym klęską lub katastrofą.
6. ERCC przygotowuje w miarę możliwości szczegółowe plany rozmieszczenia w odniesieniu do każdego wniosku o pomoc. Zawierają one zalecenia dotyczące zapewniania pomocy, w tym zaproszenia do rozmieszczania modułów, zespołów wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania i ekspertów zarejestrowanych w EERC oraz ocenę możliwości potrzeb podstawowych. Szczegółowe plany rozmieszczenia są zgodne ze strukturą i zarysem określonym w załączniku VI i opierają się na ogólnych wcześniej opracowanych planach, o których mowa w art. 15 ust. 3 lit. c) i art. 16 ust. 3 lit. b) decyzji nr 1313/2013/UE, które obejmują najistotniejsze rodzaje ryzyka związane z klęskami i katastrofami i uwzględniają scenariusze ryzyka określone w ocenach ryzyka państw członkowskich. Szczegółowe plany rozmieszczenia przekazuje się wszystkim państwom członkowskim.
7. W trakcie procesu selekcji zdolności w EERC uwzględnia się następujące kryteria, których priorytet może zależeć od specyfiki wniosku o pomoc:
 - a) dostępność;
 - b) odpowiedniość;
 - c) lokalizacja/bliskość;
 - d) szacowany czas i koszty transportu;
 - e) wcześniejsze doświadczenie;
 - f) wcześniejsze wykorzystanie zasobów;
 - g) inne odpowiednie kryteria, takie jak zdolności językowe, bliskość kulturowa.
8. O ile nie uzgodniono inaczej z państwami członkowskimi, ERCC nie zwraca się do państw członkowskich o rozmieszczenie określonych zdolności z EERC na obszarach konfliktu zbrojnego, obszarach, na których istnieje groźba wystąpienia konfliktu, lub w innych warunkach, w których bezpieczeństwo zespołów jest zagrożone.
9. Państwa członkowskie, do których zwróciło się ERCC w sprawie rozmieszczenia zdolności z EERC, przekazują ERCC swoją ostateczną decyzję w sprawie rozmieszczenia zgodnie z art. 11 ust. 7 decyzji nr 1313/2013/UE. ERCC wyznacza termin, w którym państwo członkowskie co do zasady powinno udzielić odpowiedzi. Termin taki jest uzależniony od charakteru klęski lub katastrofy i w żadnym przypadku nie może być krótszy niż dwie godziny.
10. Wnioskodawca ubiegający się o pomoc powiadamia ERCC o zaakceptowanych przez siebie ofertach pomocy.

11. W przypadku gdy spełnienie podstawowej potrzeby wymaga zapewnienia pomocy, a pomoc taka nie jest dostępna lub jest w niewystarczającym stopniu dostępna w EERC, Komisja niezwłocznie powiadamia wszystkie krajowe punkty kontaktowe za pośrednictwem CECIS o dostępnej unijnej pomocy finansowej na rzecz transportu zgodnie z art. 23 ust. 3 lit. b) decyzji nr 1313/2013/UE.

12. W odniesieniu do wniosków o wysłanie zespołów interwencyjnych oraz środków ERCC powiadamia państwa członkowskie o wyborze dokonany przez wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc. Państwa członkowskie zapewniające pomoc regularnie informują ERCC o wysłaniu zespołów interwencyjnych i środków, w tym wszystkich zdolności, które są częścią EERC.

13. Komisja może wybrać, wyznaczyć i wysłać zespół ekspertów w celu zapewnienia wsparcia na miejscu zgodnie z art. 17 decyzji nr 1313/2013/UE.

Artykuł 36

Misje ekspertów

1. Wysłani eksperci wykonują swoje zadania określone w art. 8 lit. d) decyzji nr 1313/2013/UE. Składają oni regularne sprawozdania władzom państwa wnioskującego oraz ERCC.
2. ERCC informuje na bieżąco państwa członkowskie o postępach w misji ekspertów.
3. Wnioskodawca ubiegający się o pomoc informuje na bieżąco ERCC o rozwoju działań na miejscu.
4. W przypadku interwencji w państwach trzecich lider zespołu informuje na bieżąco ERCC o rozwoju działań na miejscu.
5. ERCC gromadzi wszelkie otrzymane informacje i przesyła je do punktów kontaktowych i właściwych organów państw członkowskich.

Artykuł 37

Zakończenie zdolności operacyjnej

1. Wnioskujące państwo członkowskie lub jakiekolwiek państwo członkowskie udzielające pomocy poinformuje ERCC oraz wysłanych ekspertów i zespoły interwencyjne jak najszybciej, w przypadku gdy ich pomoc nie będzie już wymagana lub nie będzie mogła być już zapewniona. Efektywne zakończenie zdolności jest organizowane we właściwy sposób przez wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc oraz państwa członkowskie. Informuje się o tym na bieżąco ERCC.
2. W państwach trzecich lider zespołu informuje ERCC jak najszybciej, jeżeli uzna, po odpowiednich konsultacjach z wnioskodawcą ubiegającym się o pomoc, że pomoc nie jest już konieczna, lub gdy zaistnieją przeszkody uniemożliwiające skuteczne udzielenie pomocy. ERCC przekazuje te informacje delegaturze Unii w danym państwie oraz odpowiednim służbom Komisji, ESDZ i państwowym członkowskim. ERCC we współpracy z wnioskodawcą ubiegającym się o pomoc zapewnia efektywne zakończenie zdolności wysłanych ekspertów i zespołów interwencyjnych.

Artykuł 38

Sprawozdawczość i zdobyte doświadczenia

1. Właściwe organy wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc i państw członkowskich, które udzieliły pomocy, jak również wysłani eksperci powinni mieć możliwość przedstawienia ERCC swoich wniosków na temat wszelkich aspektów interwencji. ERCC przygotowuje sprawozdanie podsumowujące na temat udzielonej pomocy i wszelkich istotnych zdobytych doświadczeń.
2. Oprócz art. 33 i 34 ERCC wraz z państwami członkowskimi monitoruje wdrażanie zdobytych doświadczeń w celu udoskonalenia interwencji wspierających prowadzonych w ramach unijnego mechanizmu.

*Artykuł 39***Koszty**

1. O ile nie uzgodniono inaczej, wnioskodawca ubiegający się o pomoc ponosi koszty pomocy udzielonej przez państwa członkowskie.
2. Każde państwo członkowskie udzielające pomocy może, biorąc pod uwagę w szczególności charakter klęski lub katastrofy oraz zakres szkody, zaoferować swoją pomoc całkowicie lub częściowo bezpłatnie. Takie państwo członkowskie może także w dowolnym momencie zrzec się całości lub części zwrotu swoich kosztów.
3. O ile nie uzgodniono inaczej, w okresie trwania interwencji, wnioskodawca ubiegający się o pomoc ułatwia zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia zespołom udzielającym pomocy i bezpłatnie uzupełnia zapasy. Niezależnie od powyższego zespoły udzielające pomocy są zazwyczaj logistycznie niezależne oraz samowystarczalne przez rozsądny okres czasu, w zależności od wykorzystywanych środków, o czym informują odpowiednio ERCC.
4. Koszty wysłania ekspertów oraz koszty odpowiedniego wsparcia logistycznego podlegają przepisom art. 22 lit. a) decyzji nr 1313/2013/UE. Koszty te kwalifikują się do finansowania unijnego.

*Artykuł 40***Odszkodowanie z tytułu szkody**

1. Państwa członkowskie ubiegające się o pomoc powstrzymują się od składania wniosków o odszkodowanie ze strony państw członkowskich z tytułu szkody, jeżeli szkoda taka wynika z interwencji wspierającej przeprowadzonej w ramach unijnego mechanizmu i niniejszej decyzji, chyba że zostanie udowodnione, iż jest ona spowodowana oszustwem lub poważnym naruszeniem.
2. W przypadku szkody wyrządzonej stronom trzecim w wyniku interwencji wspierających państwa członkowskie ubiegające się o pomoc i państwo członkowskie udzielające pomocy współpracują w celu ułatwienia wypłacenia odszkodowania za taką szkodę zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie i odpowiednimi ramami.

ROZDZIAŁ 12

PROCES WYSYŁANIA ZESPOŁÓW EKSPERTÓW*Artykuł 41***Kategorie ekspertów**

Państwa członkowskie klasyfikują ekspertów do następujących kategorii:

- a) eksperci techniczni;
- b) eksperci ds. oceny;
- c) eksperci ds. koordynacji;
- d) liderzy zespołów.

*Artykuł 42***Zadania i funkcje**

1. Eksperci techniczni są w stanie zapewnić doradztwo na temat szczegółowych, wysoce specjalistycznych zagadnień i na temat rodzajów ryzyka, oraz są dostępni na potrzeby misji.
2. Eksperci ds. oceny są w stanie zapewnić ocenę sytuacji oraz doradztwo na temat stosownych działań, które zostaną podjęte, oraz są dostępni na potrzeby misji.
3. Ekspertami ds. koordynacji mogą być zastępcy liderów zespołów, osoby odpowiedzialne za logistykę oraz komunikację, jak również inni pracownicy, w zależności od potrzeb. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, eksperci techniczni oraz eksperci ds. oceny mogą zostać włączeni do zespołu koordynacyjnego w celu udzielenia pomocy liderowi zespołu w trakcie całego okresu misji.

4. Lider zespołu odpowiada za kierowanie zespołem ds. oceny i koordynacji podczas interwencji. Lider zespołu nawiązuje odpowiednie kontakty z właściwymi organami dotkniętego państwa, z ERCC, w tym oficerami łącznikowymi ERCC, z innymi organizacjami międzynarodowymi oraz, w przypadku wszelkich interwencji wspierających podejmowanych w ramach unijnego mechanizmu poza państwami członkowskimi, także z delegaturą Unii w takim państwie.
5. Komisja może upoważnić ekspertów rozmieszczanych na potrzeby zadań z zakresu gotowości w porozumieniu z wyznaczającym ich państwem członkowskim do przyjęcia dowolnych funkcji określonych w art. 41, przy czym eksperci muszą być w stanie zapewnić doradztwo i sprawozdawczość z zakresu odpowiednich środków gotowości, w tym zdolności administracyjnej, potrzeb w zakresie wczesnego ostrzegania, szkoleń, ćwiczeń i zwiększania świadomości.
6. Komisja może upoważnić ekspertów rozmieszczanych na potrzeby zadań z zakresu zapobiegania w porozumieniu z wyznaczającym ich państwem członkowskim do przyjęcia dowolnych funkcji określonych w art. 41, przy czym eksperci muszą być w stanie zapewnić doradztwo i sprawozdawczość z zakresu odpowiednich środków zapobiegawczych i zdolności zarządzania ryzykiem.

Artykuł 43

Bazy ekspertów

1. Komisja gromadzi informacje na temat ekspertów w bazie ekspertów i udostępnia je za pośrednictwem CECIS.
2. Eksperci włączeni do EERC zostają specjalnie oznaczeni w bazie danych, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 44

Wymogi dotyczące szkoleń

Eksperci w stosownych przypadkach postępują zgodnie z programem szkoleniowym ustanowionym zgodnie z art. 26.

Artykuł 45

Wyznaczanie

W przypadku wniosku o pomoc, państwa członkowskie odpowiadają za wyznaczanie dostępnych ekspertów oraz udostępnianie ich danych kontaktowych ERCC.

Artykuł 46

Mobilizacja i umowa dotycząca służby

1. ERCC musi być w stanie zmobilizować i wysłać wyznaczonych ekspertów niezwłocznie po wyznaczeniu przez państwa członkowskie ekspertów biorących udział w określonej misji.
2. Komisja podpisuje z każdym ekspertem umowę dotyczącą służby, która zawiera następujące elementy:
 - a) cele misji;
 - b) zakres zadań;
 - c) przewidywany okres trwania misji;
 - d) informacje na temat osoby wyznaczonej do kontaktów na miejscu;
 - e) zakres ubezpieczenia;
 - f) dietę dzienną na pokrycie wydatków;

- g) szczegółowe warunki wynagradzania;
- h) wskazówki dla ekspertów technicznych, ekspertów ds. oceny, ekspertów ds. koordynacji oraz liderów zespołów.

ROZDZIAŁ 13

WSPARCIE W ZAKRESIE TRANSPORTU*Artykuł 47***Formy wsparcia w zakresie transportu**

Wsparcie w zakresie transportu może mieć następujące formy:

- a) łączenie w jedną pulę i udostępnianie zdolności transportowych;
- b) identyfikowanie i ułatwianie państwom członkowskim dostępu do zasobów transportowych na rynku komercyjnym lub z innych źródeł; lub
- c) zapewnianie wsparcia unijnego państwom członkowskim za pomocą dotacji lub usług transportowych nabywanych od podmiotów prywatnych lub innych.

*Artykuł 48***Procedura wsparcia w zakresie transportu za pośrednictwem unijnego mechanizmu**

1. Procedury przewidziane w art. 49 i 50 mają zastosowanie zawsze, ilekroć złożony zostanie wniosek dotyczący wsparcia w zakresie transportu.
2. Wnioski wydaje właściwy organ, o którym mowa w art. 56, oraz przesyła je Komisji w formie pisemnej. Wnioski zawierają informacje przewidziane w załączniku VIII część A.
3. W przypadku łączenia zdolności transportowych w jedną pulę jedno z państw członkowskich może objąć rolę przewodnią i wystąpić o unijną pomoc finansową na całą operację.
4. Wszystkie wnioski o przyznanie wsparcia w zakresie transportu na mocy niniejszej decyzji i powiązane z nimi odpowiedzi, jak również wymianę informacji między państwami członkowskimi a Komisją przesyła się ERCC, które je przetwarza.
5. Wnioski przesyła się za pośrednictwem CECIS lub wiadomości e-mail. Wnioski dotyczące finansowania przez Unię przesyłane za pośrednictwem CECIS, faksu lub poczty elektronicznej będą przyjmowane pod warunkiem, że ich oryginały, podpisane przez właściwy organ, zostaną niezwłocznie dostarczone Komisji.
6. Komisja może wdrożyć elektroniczny system wymiany informacji w odniesieniu do wszystkich wymian informacji z beneficjentami, w tym zawierania umów o udzielenie dotacji, powiadomień o decyzjach o udzieleniu dotacji oraz wszelkich wprowadzanych do nich zmian zgodnie z art. 179 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012⁽¹⁾.

*Artykuł 49***Wnioski o wsparcie w zakresie transportu**

1. Po otrzymaniu wniosku o wsparcie Komisja niezwłocznie powiadamia punkty kontaktowe wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 9 ust. 7 decyzji nr 1313/2013/UE.
2. W powiadomieniu Komisja może, w stosownych przypadkach, zwrócić się do państw członkowskich o przekazanie jej szczegółowych informacji na temat wszelkich zasobów transportowych, jakie mogą udostępnić państwu członkowskiemu składającemu wniosek, lub zaproponowanie innego alternatywnego rozwiązania w celu zaspokojenia potrzeb zgłoszonych przez dotknięte państwo. Komisja może wskazać maksymalny okres na dostarczenie tych informacji.
3. Po powiadomieniu przez Komisję punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 1, wnioskowane wsparcie w zakresie transportu kwalifikuje się do współfinansowania unijnego, bez uszczerbku dla art. 53.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

*Artykuł 50***Odpowiedzi na wnioski o wsparcie w zakresie transportu**

1. Państwa członkowskie, które mogą udzielić wsparcia w zakresie transportu, powiadamiają Komisję jak najszybciej i najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 49, o ile w powiadomieniu nie określono inaczej, o wszelkich zasobach transportowych, jakie mogą udostępnić na zasadzie dobrowolności w odpowiedzi na wniosek o wsparcie w celu połączenia w jedną pulę lub zidentyfikowania zasobów transportowych. Informacje takie powinny zawierać elementy, o których mowa w załączniku VIII część B, oraz obejmować informacje na temat warunków finansowych lub innych ewentualnych ograniczeń.
2. Komisja gromadzi, jak najszybciej, informacje na temat dostępnych zasobów transportowych i przekazuje je państwu członkowskiemu składającemu wniosek.
3. Poza informacjami, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie inne dostępne jej informacje dotyczące zasobów transportowych pochodzących z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego, oraz ułatwia państwom członkowskim dostęp do tych dodatkowych zasobów.
4. Państwo członkowskie składające wniosek informuje Komisję o rozwiązaniach w zakresie transportu, które wybrało, oraz współpracuje z państwami członkowskimi oferującymi takie wsparcie lub z przewoźnikiem wskazanym przez Komisję.
5. Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o wyborze dokonany przez państwo członkowskie składające wniosek. Takie państwo członkowskie informuje Komisję na bieżąco o postępach w dostarczaniu jego pomocy w zakresie ochrony ludności.

*Artykuł 51***Wniosek o dotację**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zidentyfikuje możliwe rozwiązanie w zakresie transportu, jednak w celu umożliwienia transportu pomocy wspierającej ochronę ludności wymagane będzie finansowanie unijne, państwo członkowskie może złożyć wniosek o dotację z Unii.
2. Państwo członkowskie wskazuje w swym wniosku procentową kwotę współfinansowania unijnego, o jaką się ubiega, przy czym kwota ta nie może przekroczyć 55 % kosztów kwalifikowalnych związanych z działaniami w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE i nie może przekroczyć 85 % kosztów kwalifikowalnych związanych z działaniami w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 3 lit. a) i b) decyzji nr 1313/2013/UE. Komisja niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie o otrzymaniu takiego wniosku.
3. Komisja może ustanowić partnerstwa ramowe z odpowiednimi właściwymi organami państw członkowskich, o których mowa w art. 178 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

*Artykuł 52***Wniosek o usługę transportową**

1. W przypadkach gdy państwo członkowskie składające wniosek o wsparcie w zakresie transportu nie zidentyfikowało żadnego rozwiązania w zakresie transportu, może zwrócić się do Komisji o zlecenie usługi transportowej z podmiotom prywatnym lub innym w celu dostarczenia jego pomocy w zakresie ochrony ludności do dotkniętego państwa.
2. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie o otrzymaniu takiego wniosku i informuje państwo członkowskie składające wniosek o usługę transportową o wszelkich innych dostępnych rozwiązaniach w zakresie transportu i związanych z nimi kosztach.
3. Na podstawie wymiany informacji, o której mowa w ust. 1 i 2, państwo członkowskie potwierdza na piśmie swój wniosek o usługę transportową oraz swoje zobowiązanie do zwrócenia Komisji kosztów zgodnie z przepisami art. 54. Państwo członkowskie wskazuje w swoim wniosku procentową kwotę kosztów, które zwróci. Kwota ta nie może być niższa niż 45 % w odniesieniu do działań w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE i nie może być niższa niż 15 % w odniesieniu do działań w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 3 lit. a) i b) decyzji nr 1313/2013/UE.
4. Państwo członkowskie poinformuje niezwłocznie Komisję o wszelkich zmianach w składanym przez nie wniosku o usługę transportową.

Artykuł 53

Decyzja o dofinansowaniu unijnym na wsparcie w zakresie transportu

1. W celu stwierdzenia, czy kryteria wyszczególnione w art. 23 ust. 1 lit. d) decyzji nr 1313/2013/UE oraz zasady oszczędności, wydajności i skuteczności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ zostały spełnione, należy wziąć pod uwagę, co następuje:

- a) informacje zawarte we wniosku o finansowanie przez Unię złożonego przez państwo członkowskie zgodnie z art. 48 ust. 2;
- b) potrzeby określone przez dotknięte państwo;
- c) wszelkie oceny potrzeb przeprowadzone przez ekspertów pracujących dla Komisji podczas klęski lub katastrofy;
- d) pozostałe właściwe i rzetelne informacje dostępne Komisji w momencie podejmowania decyzji, dostarczone przez państwa członkowskie i organizacje międzynarodowe;
- e) efektywność i skuteczność rozwiązań w zakresie transportu, mających na celu terminowe udzielenie pomocy w zakresie ochrony ludności;
- f) możliwości zaopatrzenia miejscowego;
- g) inne działania podjęte przez Komisję.

2. Państwa członkowskie udostępniają wszelkie dodatkowe informacje potrzebne do oceny spełnienia kryteriów wyszczególnionych w art. 23 ust. 1 lit. d) decyzji 1313/2013/UE. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o otrzymaniu wniosku Komisji dotyczącego takich informacji.

3. Komisja określa płatności zaliczkowe podlegające zapłacie, które mogą wynieść do 85 % wymaganego wkładu finansowego Unii, z zastrzeżeniem dostępności zasobów budżetowych. Płatności zaliczkowych nie przewiduje się dla dotacji poniżej progu ustanowionego w odniesieniu do dotacji o niskiej wartości, zdefiniowanych w art. 185 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, chyba że państwo członkowskie występujące z wnioskiem o dofinansowanie może wykazać, że brak płatności zaliczkowych zagrozi realizacji działania.

4. Decyzję w sprawie dofinansowania przekazuje się niezwłocznie państwu członkowskiemu występującemu z wnioskiem o dofinansowanie. Przekazuje się ją także wszystkim pozostałym państwom członkowskim.

5. Poszczególne wnioski o udzielenie dotacji na rzecz transportu, w przypadku których unijny wkład finansowy jest mniejszy niż 2 500 EUR, nie kwalifikują się do współfinansowania przez Unię, chyba że objęte są partnerstwami ramowymi, o których mowa w art. 51 ust. 3.

Artykuł 54

Zwrot dofinansowania unijnego na wsparcie w zakresie transportu

W odniesieniu do kosztów poniesionych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52, w ciągu 90 dni od daty zakończenia operacji transportowej, na którą przyznano dofinansowanie unijne, Komisja wydaje państwom członkowskim, które skorzystały z takiego dofinansowania, notę debetową opiewającą na kwotę odpowiadającą postanowieniom wynikającym z decyzji Komisji o usłudze transportowej i wynoszącą co najmniej 15 % kosztów transportu w przypadku działań w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 3 decyzji nr 1313/2013/UE i 45 % w przypadku działań w zakresie transportu na mocy art. 23 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE.

Artykuł 55

Odszkodowanie z tytułu szkody

Państwo członkowskie składające wniosek o wsparcie w zakresie transportu powstrzymuje się od składania wniosku o odszkodowanie ze strony Unii za szkodę wyrządzoną w jego mieniu lub szkodę poniesioną przez pracowników świadczących usługi, jeżeli szkoda taka wynika ze świadczenia wsparcia w zakresie transportu w ramach niniejszej decyzji, chyba że zostanie udowodnione, iż szkoda ta jest wynikiem oszustwa lub poważnego naruszenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

*Artykuł 56***Wyznaczanie właściwych organów**

Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy upoważnione do składania wniosków i otrzymywania wsparcia finansowego od Komisji na podstawie niniejszej decyzji i informują o tym Komisję w ciągu 60 dni od daty ogłoszenia niniejszej decyzji. Należy niezwłocznie powiadamiać Komisję o wszelkich zmianach dotyczących wyznaczonych organów.

Powiadomienia dotyczące właściwych organów dokonane przez państwa członkowskie na mocy art. 12 decyzji 2007/606/WE, Euratom pozostają jednak ważne aż do momentu otrzymania kolejnego powiadomienia od danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 14

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 57***Uchylenie**

Decyzje 2004/277/WE, Euratom i 2007/606/WE, Euratom tracą moc. Odesłania do uchylonych decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IX.

*Artykuł 58***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 października 2014 r.

W imieniu Komisji
Kristalina GEORGIEVA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CECIS

Krajowa karta dla _____ (państwo) uczestniczącego we wspólnym systemie łączności i informacji w sytuacjach nadzwyczajnych (CECIS),
o których mowa w art. 8 lit. b) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE

Właściwy organ krajowy: _____

Członek Komitetu Zarządzającego i Regulacyjnego

Imię		Nazwisko	
	Adres		Miejscowość
	Kod pocztowy		
Tel.	Faks		E-mail

(W przypadku zastępców członków należy wypełnić podobną tabelkę)

Informacje dot. miejsca osoby wyznaczonej do kontaktów, które zostanie podłączone do CECIS

Instytucja			
Adres			
Miejscowość			
Kod pocztowy			
	Szef służby operacyjnej organizacji, z której pochodzi osoba wyznaczona do kontaktów	Osoba wyznaczona do kontaktów w kwestiach technicznych	Lokalny urzędnik ds. rejestracji bezpieczeństwa
Nazwisko			
Imię			
Tel.			
Faks			
E-mail			

(W przypadku więcej niż jednego miejsca należy wstawić dodatkowe wiersze)

Komisja przekazuje właściwym organom krajowym na piśmie wszystkie właściwe specyfikacje techniczne.

ZGODA

Wyrażam zgodę na powyższe i zobowiązuję się:

- dostarczać Komisji Europejskiej wszelkie niezbędne informacje i pomoc w kontekście dalszego rozwijania i uruchomienia CECIS,
- zagwarantować konieczne środki budżetowe na funkcjonowanie połączeń.

Członek Komitetu Zarządzającego i Regulacyjnego

(Podpis)

(Data)

Dyrektor Generalny

(Podpis)

(Data)

Podpisany egzemplarz należy przesłać pocztą lub faksem do Komisji Europejskiej, DG ECHO.B1 Emergency Response Unit, oraz mailem do ECHO-ERCC@ec.europa.eu

ZAŁĄCZNIK II

OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE MODUŁÓW I ZESPOŁÓW WSPARCIA TECHNICZNEGO

1. Sprzęt pompujący o dużej wydajności

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Dostarczenie sprzętu pompującego: <ul style="list-style-type: none"> — na tereny zalane, — do pomocy przy gaszeniu pożarów poprzez zaopatrywanie w wodę.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Dostarczenie sprzętu pompującego wyposażonego w mobilne pompy o średniej i dużej wydajności: <ul style="list-style-type: none"> — posiadające całkowitą wydajność co najmniej 1 000 m³/godz., — posiadające obniżoną wydajność pompowania przy różnicy wysokości 40 metrów. — Zdolność do: <ul style="list-style-type: none"> — pracy na obszarach i terenach trudno dostępnych, — pompowania zamulonej wody, zawierającej maksymalnie 5 % składników stałych o rozmiarze cząstek do 40 mm, — pompowania wody o temperaturze do 40 °C podczas dłuższych akcji, — dostarczenia wody na odległość 1 000 metrów.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Pompy o średniej i dużej wydajności. — Węże i złączki różnych typów, w tym typu Storz. — Liczba personelu wystarczająca do realizacji zadania — w razie konieczności także do pracy wykonywanej w sposób ciągły.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Możliwość udostępnienia na okres do 21 dni.

2. Oczyszczanie wody

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Zapewnienie wody pitnej pochodzącej ze źródeł wód powierzchniowych, zgodnie z obowiązującymi normami, a co najmniej z normami WHO. — Kontrola jakości wody po wyjściu z urządzenia oczyszczającego.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Oczyszczanie 225 000 litrów wody dziennie. — Pojemność magazynowa odpowiadająca połowie dnia pracy urządzenia.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Przenośny zespół oczyszczania wody. — Przenośny zespół magazynowania wody. — Przenośne laboratorium terenowe. — Złączki różnych typów, w tym typu Storz. — Liczba personelu wystarczająca do realizacji zadania — w razie konieczności także do pracy wykonywanej w sposób ciągły.

Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Możliwość udostępnienia na okres do 12 tygodni.

3. Miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Poszukiwanie, namierzanie i ratowanie ofiar ⁽¹⁾ znajdujących się pod gruzami i szczątkami (np. w zawalonych budynkach i w wypadkach komunikacyjnych). — Udzielenie poszkodowanym pierwszej pomocy w wymaganym zakresie, do czasu przekazania ich do dalszego leczenia.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Moduł powinien być w stanie prowadzić następujące działania, przestrzegając przy tym uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne Międzynarodowej Grupy Doradczej ds. Poszukiwań i Ratownictwa (INSARAG): <ul style="list-style-type: none"> — poszukiwania z udziałem psów poszukiwawczych lub technicznego sprzętu poszukiwawczego, — operacje ratunkowe, w tym podnoszenie ciężarów, — cięcie betonu, — ratownictwo wysokościowe, — podstawowe systemy podpierania, — wykrywanie i eliminowanie materiałów niebezpiecznych ⁽²⁾, — specjalistyczne zabiegi resuscytacyjne ⁽³⁾. — Zdolność do pracy w jednym miejscu zdarzenia przez 24 godziny na dobę, przez 7 dni.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Zarządzanie (dowodzenie, łączność/koordynacja, planowanie, współpraca z mediami/przekazywanie informacji, ocena/analiza, bezpieczeństwo/ochrona). — Poszukiwania (poszukiwania z wykorzystaniem sprzętu technicznego lub psów, wykrywanie materiałów niebezpiecznych i ich eliminowanie). — Ratownictwo (wycinanie przejść w zawalonych konstrukcjach, cięcie, podnoszenie i przemieszczanie, podpieranie, techniki wysokościowe). — Opieka medyczna, w tym opieka nad pacjentami, personelem zespołu oraz psami poszukiwawczymi.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Prowadzenie działań przez co najmniej 7 dni. — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	— Gotowość do podjęcia działań w kraju dotkniętym katastrofą w ciągu 32 godzin.

⁽¹⁾ Ofiary, które przeżyły.

⁽²⁾ Możliwości podstawowe. Bardziej zaawansowane możliwości uwzględnione są w module „wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek”.

⁽³⁾ Opieka nad pacjentem (pierwsza pomoc i stabilizacja pacjenta) od momentu uzyskania dostępu do ofiary do momentu jej przekazania.

4. Intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Poszukiwanie, namierzanie i ratowanie ofiar ⁽¹⁾ znajdujących się pod gruzami i szczątkami (np. w zawalonych budynkach i w wypadkach komunikacyjnych). — Udzielenie poszkodowanym pierwszej pomocy w wymaganym zakresie, do czasu przekazania ich do dalszego leczenia.
---------	--

Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Moduł powinien być w stanie prowadzić następujące działania, przestrzegając przy tym uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne INSARAG: <ul style="list-style-type: none"> — poszukiwania z udziałem psów poszukiwawczych i technicznego sprzętu poszukiwawczego, — operacje ratunkowe, w tym podnoszenie dużych ciężarów, — cięcie zbrojonego betonu i stalowych elementów konstrukcyjnych, — ratownictwo wysokościowe, — zaawansowane systemy podpierania, — wykrywanie i eliminowanie materiałów niebezpiecznych ^(?), — specjalistyczne zabiegi resuscytacyjne ^(?). — Zdolność do pracy w jednym miejscu zdarzenia przez całą dobę, przez 10 dni.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Zarządzanie (dowodzenie, łączność/koordynacja, planowanie, współpraca z mediami/przekazywanie informacji, ocena/analiza, bezpieczeństwo/ochrona). — Poszukiwania (poszukiwania z wykorzystaniem sprzętu technicznego, poszukiwania przy pomocy psów, wykrywanie materiałów niebezpiecznych i ich eliminowanie). — Ratownictwo (wycinanie przejść w zawalonych konstrukcjach, cięcie, podnoszenie i przemieszczanie, podpieranie, techniki wysokościowe). — Opieka medyczna, w tym opieka nad pacjentami, personelem zespołu oraz psami poszukiwawczymi ⁽⁴⁾.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Prowadzenie działań przez co najmniej 10 dni. — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do podjęcia działań w kraju dotkniętym katastrofą w ciągu 48 godzin.

⁽¹⁾ Ofiary, które przeżyły.

⁽²⁾ Możliwości podstawowe. Bardziej zaawansowane możliwości uwzględnione są w module „wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek”.

⁽³⁾ Opieka nad pacjentem (pierwsza pomoc i stabilizacja pacjenta) od momentu uzyskania dostępu do ofiary do momentu jej przekazania.

⁽⁴⁾ Zgodnie z warunkami uprawnień do wykonywania zawodu lekarza i weterynarza.

5. Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu śmigłowców

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez gaszenie pożarów z powietrza.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Trzy śmigłowce, każdy o pojemności 1 000 litrów. — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Trzy śmigłowce z załogą, tak aby w dowolnym momencie co najmniej dwa śmigłowce były gotowe do działania. — Personel techniczny. — Cztery podwieszane zbiorniki na wodę lub trzy wbudowane zbiorniki z systemem zrzutu środka gaśniczego. — Jeden zestaw do konserwacji. — Jeden zestaw części zamiennych. — Dwa dźwigi pokładowe. — Urządzenia łączności.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Obowiązują elementy wymienione w art. 12 ust. 1 lit. f) i g).
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 3 godzin od przyjęcia oferty.

6. Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu samolotów

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez gaszenie pożarów z powietrza.
Możliwości	— Dwa samoloty, każdy o pojemności 3 000 litrów. — Zdolność do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany.
Główne elementy	— Dwa samoloty. — Co najmniej cztery załogi. — Personel techniczny. — Zestaw do konserwacji w terenie. — Urządzenia łączności.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 12 ust. 1 lit. f) i g).
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 3 godzin od przyjęcia oferty.

7. Specjalistyczny punkt opieki medycznej

Zadania	— Wstępna selekcja pacjentów (tzw. triage) na miejscu katastrofy. — Stabilizacja stanu pacjenta i przygotowanie go do przewiezienia do najwłaściwszej placówki opieki medycznej, gdzie zostanie on poddany właściwemu leczeniu.
Możliwości	— Przeprowadzenie triage'u co najmniej 20 pacjentów na godzinę. — Zespół służb medycznych, zdolny do ustabilizowania stanu 50 pacjentów w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Dostęp do środków potrzebnych do leczenia 100 pacjentów z niewielkimi obrażeniami w ciągu 24 godzin.
Główne elementy	— Zespół służb medycznych pracujący na każdej 12-godzinnej zmianie: — triage: 1 pielęgniarz(-rka) i/lub 1 lekarz, — intensywne terapia: 1 lekarz i 1 pielęgniarz(-rka), — terapia obrażeń poważnych, lecz niezagrażających życiu: 1 lekarz i 2 pielęgniarzy(-rki), — ewakuacja: 1 pielęgniarz(-rka), — wspierany przez specjalistyczny personel pomocniczy: 4. — Namioty: — namiot(-y) z dołączonymi strefami przeznaczonymi do triage'u, opieki medycznej i ewakuacji, — namiot(-y) dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu godziny po przybyciu na miejsce zdarzenia.

8. Specjalistyczny punkt opieki medycznej przeprowadzający zabiegi chirurgiczne

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Wstępna selekcja pacjentów (tzw. triage) na miejscu katastrofy. — Przeprowadzanie zabiegów chirurgicznych zgodnie ze strategią „damage control”. — Stabilizacja stanu pacjenta i przygotowanie go do przewiezienia do najwłaściwszej placówki opieki medycznej, gdzie zostanie on poddany właściwemu leczeniu.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Przeprowadzenie triage’u co najmniej 20 pacjentów na godzinę. — Zespół służb medycznych, zdolny do ustabilizowania stanu 50 pacjentów w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Zespół chirurgiczny zdolny do przeprowadzenia zabiegów chirurgicznych typu „damage control” na 12 pacjentach w ciągu 24 godzin działania, pracując na dwie zmiany. — Dostęp do środków potrzebnych do leczenia 100 pacjentów z niewielkimi obrażeniami w ciągu 24 godzin.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Zespół służb medycznych pracujący na każdej 12-godzinnej zmianie: <ul style="list-style-type: none"> — triage: 1 pielęgniarz(-rka) i/lub 1 lekarz, — intensywna terapia: 1 lekarz i 1 pielęgniarz(-rka), — chirurgia: 3 chirurgów, 2 pielęgniarzy(-rki) chirurgicznych(-ne), 1 anestezjolog, 1 pielęgniarz(-rka) anestezjologiczny(-na), — terapia obrażeń poważnych, lecz niezagrażających życiu: 1 lekarz i 2 pielęgniarzy(-rki), — ewakuacja: 1 pielęgniarz(-rka), — wspierany przez specjalistyczny personel pomocniczy: 4. — Namioty: <ul style="list-style-type: none"> — namiot(-y) z dołączonymi strefami przeznaczonymi do triage’u, opieki medycznej i ewakuacji, — namiot(-y) do zabiegów chirurgicznych, — namiot(-y) dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu godziny po przybyciu na miejsce zdarzenia.

9. Szpital polowy

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Zapewnienie wstępnego lub kontrolnego leczenia urazów oraz opieki medycznej przy jednoczesnym przestrzeganiu uznanych międzynarodowych wytycznych dotyczących funkcjonowania zagranicznych szpitali polowych, takich jak wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia lub Czerwonego Krzyża.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — 10 łóżek dla pacjentów z ciężkimi urazami, z możliwością zwiększenia liczby łóżek.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Zespół służb medycznych do realizacji następujących zadań: <ul style="list-style-type: none"> — triage, — intensywna terapia,

	<ul style="list-style-type: none"> — chirurgia, — terapia obrażeń poważnych, lecz niezagrażających życiu, — ewakuacja, — specjalistyczny personel pomocniczy, — posiadający w swoich szeregach co najmniej następujących specjalistów: lekarza ogólnego, lekarzy ratunkowych, ortopedę, pediatrę, anestezjologa, farmaceutę, położnika, kierownika opieki medycznej, technika laboranta, technika rentgenologicznego. — Namioty: <ul style="list-style-type: none"> — namioty przystosowane do czynności medycznych, — namioty dla personelu. — Centrum dowodzenia. — Magazyn środków logistycznych i medycznych.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 7 dni od zgłoszenia zapotrzebowania na pomoc. — Gotowość do podjęcia działań w ciągu 12 godzin po przybyciu na miejsce zdarzenia. — Gotowość do prowadzenia działań przez co najmniej 15 dni.

10. Powietrzna ewakuacja medyczna ofiar katastrof

Zadania	— Przewiezienie ofiar katastrof do placówek opieki medycznej w celu poddania ich leczeniu.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Zdolność do przewiezienia 50 pacjentów w ciągu 24 godzin. — Zdolność do latania w dzień i w nocy.
Główne elementy	— Śmigłowce/samoloty wyposażone w nosze.
Samowystarczalność	— Obowiązują elementy wymienione w art. 12 ust. 1 lit. f) i g).
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

11. Prowizoryczne schronienie

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Zapewnienie prowizorycznego schronienia wraz z personelem stawiającym obóz, przede wszystkim w początkowej fazie katastrofy, w koordynacji z istniejącymi strukturami, władzami lokalnymi i organizacjami międzynarodowymi, do czasu przekazania odpowiedzialności władzom lokalnym lub organizacjom humanitarnym, w przypadku konieczności zapewnienia schronienia na dłuższy czas. — Jeśli ma dojść do przekazania odpowiedzialności, należy przeszkolić odpowiedni personel (lokalny lub międzynarodowy) przed wycofaniem modułu.
Możliwości	— Schronienie w namiotach wyposażonych dla 250 osób (50 namiotów).

Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Uwzględnienie uznanych międzynarodowych i unijnych wytycznych: <ul style="list-style-type: none"> — ogrzewane namioty (w warunkach zimowych) i łóżka polowe ze śpiworem lub kocem, — agregaty prądotwórcze i sprzęt oświetleniowy, — urządzenia sanitarne i higieniczne, — dystrybucja wody pitnej zgodnie z normami WHO, — schronienie służące podstawowym funkcjom społecznym (możliwość gromadzenia się).
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Zasadniczo misja powinna trwać nie dłużej niż 4–6 tygodni bądź w razie potrzeby powinien rozpocząć się proces przekazania odpowiedzialności.

12. Wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek (CBRN)

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Przeprowadzenie/potwierdzenie oceny wstępnej, w tym: <ul style="list-style-type: none"> — opis zagrożeń lub ryzyka, — określenie obszaru skażonego, — ocena lub potwierdzenie dotychczas podjętych środków ochrony. — Pobieranie próbek według zatwierdzonych metod. — Oznaczanie obszarów skażonych. — Prognozowanie rozwoju sytuacji, monitoring, dynamiczna ocena ryzyka, w tym formułowanie zaleceń dotyczących ostrzeżeń i innych działań. — Zapewnienie wsparcia dla działań natychmiastowego zmniejszania ryzyka.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Identyfikacja skażeń chemicznych i wykrywanie skażeń radiologicznych przy użyciu kombinacji urządzeń ręcznych, mobilnych i laboratoryjnych: <ul style="list-style-type: none"> — zdolność do wykrywania promieniowania alfa, beta i gamma oraz powszechnie występujących izotopów, — zdolność do identyfikacji powszechnie występujących toksycznych, przemysłowych substancji chemicznych i rozpoznanych chemicznych środków bojowych oraz — w miarę możliwości — do przeprowadzenia ich analizy ilościowej. — Zdolność do gromadzenia biologicznych, chemicznych i radiologicznych próbek, do właściwego obchodzenia się z nimi oraz do ich przygotowywania w celu poddania ich analizom przeprowadzanym w innym miejscu (¹). — Zdolność do zastosowania odpowiedniego modelu naukowego do celów prognozowania zagrożeń oraz do potwierdzania modelu poprzez stały proces monitorowania. — Zapewnienie wsparcia dla działań natychmiastowego zmniejszania ryzyka: <ul style="list-style-type: none"> — zapobieganie rozprzestrzenianiu się skażenia, — likwidacja skażenia, — zapewnienie technicznego wsparcia innym zespołom lub modułom.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Ruchome, polowe laboratorium chemiczne i radiologiczne. — Ręczne lub mobilne urządzenia służące do wykrywania. — Urządzenia służące do pobierania próbek w terenie. — Systemy modelowania dyspersji.

	<ul style="list-style-type: none"> — Mobilna stacja meteorologiczna. — Materiały do znakowania. — Dokumentacja źródłowa i dostęp do wyznaczonych źródeł ekspertyzy naukowej. — Bezpieczne usuwanie próbek i odpadów. — Urządzenia do odkażania przeznaczone dla personelu. — Odpowiedni personel oraz wyposażenie ochronne pozwalające na prowadzenie działań w środowisku skażonym lub w warunkach niedoboru tlenu, w tym — jeśli zajdzie taka potrzeba — ubiory gazoszczelne. — Zapewnienie urządzeń technicznych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się skażenia oraz do jego eliminowania.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

(¹) Proces ten powinien w miarę możliwości uwzględniać wymagania dowodowe państwa zwracającego się o pomoc.

13. Działania poszukiwawczo-ratownicze w warunkach skażenia chemicznego, biologicznego, radiologicznego lub jądrowego

Zadania	— Specjalne akcje poszukiwawczo-ratownicze z użyciem ubiorów ochronnych.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Specjalne akcje poszukiwawczo-ratownicze z użyciem ubiorów ochronnych, zgodne z odpowiednimi wymogami dla modułów przeprowadzających miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia i intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze. — Trzy osoby pracujące jednocześnie w obszarze skażonym. — Nieprzerwana interwencja przez 24 godziny.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Materiały do znakowania. — Bezpieczne usuwanie odpadów. — Urządzenia do odkażania przeznaczone dla personelu i ofiar katastrofy. — Odpowiedni personel oraz wyposażenie ochronne pozwalające na prowadzenie akcji poszukiwawczo-ratowniczych w środowisku skażonym, zgodnie z odpowiednimi wymogami dla modułów przeprowadzających miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia i intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze. — Zapewnienie urządzeń technicznych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się skażenia oraz do jego eliminowania.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty.

14. Gaszenie z ziemi pożarów lasów

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności poprzez gaszenie pożarów z ziemi.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Zasoby ludzkie wystarczające do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany przez 7 dni. — Zdolność do prowadzenia działań na obszarach o ograniczonym dostępie. — Zdolność do montowania długich linii węży z pompami, o długości co najmniej 2 km, lub nieprzerwanego utrzymywania linii obrony.

Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Strażacy przeszkoleni w zakresie wykonywania wyżej wymienionego zadania oraz dodatkowo przeszkoleni w zakresie zagadnień bezpieczeństwa, z uwzględnieniem różnych typów pożarów, do gaszenia których może zostać zastosowany niniejszy moduł. — Ręczne narzędzia do budowy linii obrony. — Węże, przenośne zbiorniki i pompy do budowy linii. — Złączki do łączenia węży, w tym typu Storz. — Plecaki ze zbiornikami na wodę. — Sprzęt, który potencjalnie można spuścić na linie lub w inny sposób ze śmigłowca. — Procedury ewakuacji strażaków należy określić we współpracy z państwem przyjmującym pomoc.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 6 godzin od przyjęcia oferty. — Zdolność do nieprzerwanej pracy przez 7 dni.

15. Gaszenie z ziemi pożarów lasów przy użyciu pojazdów

Zadania	— Pomoc w gaszeniu rozległych pożarów lasów i roślinności przy użyciu pojazdów.
Możliwości	— Zasoby ludzkie i pojazdy wystarczające do prowadzenia działań w sposób nieprzerwany zawsze przez co najmniej 20 strażaków.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Strażacy przeszkoleni w zakresie wykonywania wyżej wymienionego zadania. — Cztery pojazdy zdolne do poruszania się poza utwardzonymi drogami. — Pojemność zbiornika każdego pojazdu musi wynosić co najmniej 2 000 litrów. — Złączki do łączenia węży, w tym typu Storz.
Samowystarczalność	— Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 6 godzin od przyjęcia oferty. — Zdolność do nieprzerwanej pracy przez 7 dni. — Możliwość dojazdu drogą lądową lub morską. Dotarcie drogą powietrzną jest opcją stosowaną wyłącznie w uzasadnionych przypadkach.

16. Zapobieganie rozprzestrzenianiu się powodzi

Zadania	— Wzmacnianie istniejących struktur i budowa nowych wałów zapobiegających dalszemu wylewaniu rzek, zbiorników wodnych i cieków wodnych, w których podnosi się poziom wód.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Zdolność do budowy zapory zatrzymującej wodę o wysokości co najmniej 0,8 metra przy użyciu: <ul style="list-style-type: none"> — materiałów umożliwiających zbudowanie wału o długości 1 000 metrów, — innych materiałów dostępnych na miejscu. — Zdolność do wzmocnienia istniejących wałów przeciwpowodziowych. — Zdolność do prowadzenia działań w co najmniej trzech miejscach równocześnie na terenie dostępnym dla samochodów ciężarowych. — Prowadzenie działań przez 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. — Nadzór nad wałami i groblami oraz ich konserwacja. — Zdolność do współpracy z pracownikami lokalnymi.

Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Materiały do budowy wodoszczelnych wałów o całkowitej długości (od jednego końca do drugiego) 1 000 metrów (piasek powinien zostać dostarczony przez władze lokalne). — Folia/plastikowe arkusze (jeżeli są potrzebne do uszczelnienia istniejącego wału, w zależności od konstrukcji wału). — Urządzenie do napełniania worków piaskiem.
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Możliwość dojazdu drogą lądową lub morską. Dotarcie drogą powietrzną jest opcją stosowaną wyłącznie w uzasadnionych przypadkach. — Gotowość do prowadzenia działań przez co najmniej 10 dni.

17. Ratowanie ofiar powodzi przy użyciu łodzi

Zadania	<ul style="list-style-type: none"> — Prowadzenie poszukiwań i ratownictwo w wodzie oraz pomoc ludziom odciętem przez powódź zapewniana przy użyciu łodzi. — Działania ratujące życie oraz dostarczanie najbardziej niezbędnych rzeczy w zależności od potrzeb.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none"> — Zdolność do poszukiwania ludzi na obszarach miejskich i wiejskich. — Zdolność do ratowania ludzi z obszarów zalanych, w tym pierwsza pomoc przedmedyczna. — Zdolność do współpracy z ratownikami prowadzącymi poszukiwania z powietrza (przy użyciu śmigłowców i samolotów). — Zdolność do dostarczenia najbardziej niezbędnych rzeczy ludziom przebywającym na obszarach zalanych: <ul style="list-style-type: none"> — transport lekarzy, leków itp., — transport żywności i wody. — Moduł musi posiadać co najmniej 5 łodzi i możliwość transportu łącznie 50 osób poza personelem modułu. — Łodzie powinny być przystosowane do użytku w niskich temperaturach i być w stanie płynąć pod prąd o sile co najmniej 10 węzłów. — Prowadzenie działań przez 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu.
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none"> — Łodzie: <ul style="list-style-type: none"> — przystosowane do użytku w płytkiej wodzie płynącej (> 0,5 m), — przystosowane do użytku podczas wietrznej pogody, — przystosowane do użytku w dzień i w nocy, — wyposażone zgodnie z międzynarodowymi normami bezpieczeństwa, w tym w kamizelki ratunkowe dla pasażerów. — Personel przeszkolony w szybkim ratownictwie wodnym. (Bez ratownictwa nurkowego — tylko na powierzchni wody).
Samowystarczalność	<ul style="list-style-type: none"> — Stosuje się art. 12.
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none"> — Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od przyjęcia oferty. — Dotarcie drogą powietrzną jest opcją stosowaną wyłącznie w uzasadnionych przypadkach. — Gotowość do prowadzenia działań przez co najmniej 10 dni.

Zespoły wsparcia technicznego

Ogólne wymagania dotyczące pomocy technicznej i zespołów wsparcia technicznego

Zadania	<ul style="list-style-type: none">— Zapewnienie lub zorganizowanie:<ul style="list-style-type: none">— pomocy w utworzeniu i prowadzeniu biura,— wsparcia ICT,— logistyki i wsparcia w zakresie zaopatrzenia,— wsparcia w zakresie transportu na miejscu zdarzenia.
Możliwości	<ul style="list-style-type: none">— Wspieranie zespołu ds. oceny, koordynacji lub gotowości, centrum koordynacji działań na miejscu zdarzenia lub połączenie z modułem ochrony ludności, zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. c).
Główne elementy	<ul style="list-style-type: none">— Następujące elementy wsparcia, pozwalające na realizację wszystkich zadań centrum koordynacji działań na miejscu zdarzenia, przy jednoczesnym przestrzeganiu uznanych międzynarodowych wytycznych, takich jak wytyczne ONZ:<ul style="list-style-type: none">— pomoc w utworzeniu i prowadzeniu biura,— sprzęt pomocniczy ICT,— sprzęt pomocniczy w zakresie logistyki i zaopatrzenia,— wsparcie w zakresie transportu na miejscu zdarzenia. <p>Komponenty powinny stwarzać możliwość podziału na jednostki, aby gwarantować elastyczność przy dostosowywaniu do potrzeb konkretnej interwencji.</p>
Oddelegowanie	<ul style="list-style-type: none">— Gotowość do wyjazdu w ciągu maksymalnie 12 godzin od zgłoszenia zapotrzebowania na pomoc.

ZAŁĄCZNIK III

POCZĄTKOWA KONFIGURACJA EERC

Moduły

Moduł	Liczba modułów, które mogą być uruchomione jednocześnie ⁽¹⁾
Sprzęt pompujący o dużej wydajności	6
Miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia — 1 w niskich temperaturach	6
Oczyszczanie wody	2
Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu samolotów	2
Specjalistyczny punkt opieki medycznej	2
Prowizoryczne schronienie	2
Intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze	2
Wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek	2
Gaszenie z ziemi pożarów lasów	2
Gaszenie z ziemi pożarów lasów przy użyciu pojazdów	2
Działania poszukiwawczo-ratownicze w warunkach skażenia chemicznego, biologicznego, radiologicznego lub jądrowego	1
Specjalistyczny punkt opieki medycznej przeprowadzający zabiegi chirurgiczne	1
Zapobieganie rozprzestrzenianiu się powodzi	2
Ratowanie ofiar powodzi przy użyciu łodzi	2
Powietrzna ewakuacja medyczna ofiar katastrof	1
Szpital polowy	2
Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu śmigłowców	2

Zespoły wsparcia technicznego

Zespoły wsparcia technicznego	Liczba zespołów wsparcia technicznego, które mogą działać jednocześnie ⁽¹⁾
Zespoły wsparcia technicznego	2

Inne możliwości reagowania

Inne możliwości reagowania	Ilość innych możliwości reagowania, które mogą działać jednocześnie ⁽¹⁾
Zespoły górskich akcji poszukiwawczo-ratowniczych	2
Zespoły wodnych akcji poszukiwawczo-ratowniczych	2
Zespoły jaskiniowych akcji poszukiwawczo-ratowniczych	2
Zespoły ze specjalistycznym wyposażeniem poszukiwawczo-ratowniczym, np. w roboty do poszukiwań	2
Zespoły z bezzałogowymi statkami powietrznymi	2
Zespoły reagowania na wypadki morskie	2
Zespoły inżynierii budowlanej — ocena szkód i bezpieczeństwa, ocena budynków do rozbiórki/naprawy, ocena infrastruktury, ostemplowanie średnioterminowe	2
Pomoc ewakuacyjna: w tym zespoły ds. zarządzania informacjami i logistyki	2
Straż pożarna: zespoły ds. doradztwa/oceny	2
Zespoły usuwania skażenia chemicznego, biologicznego, radiologicznego lub jądrowego	2
Przenośne laboratoria na wypadek ekologicznych sytuacji kryzysowych	2
Zespoły ds. komunikacji lub platformy umożliwiające szybkie przywrócenie komunikacji na terenach oddalonych	2
Medyczny Samolot Ewakuacyjny oraz medyczny helikopter ewakuacyjny — osobno dla Europy oraz całego świata	2
Dodatkowe możliwości schronienia: dla 250 osób (50 namiotów); w tym samowystarczalne unity dla personelu	100
Dodatkowe możliwości schronienia: dla 2500 osób (500 plandek); z możliwością lokalnego zapewnienia zestawu narzędzi	6
Pompy wodne o minimalnej wydajności 800 l/min	100
Agregaty prądowórcze o mocy 5–150 kW	100
Agregaty prądowórcze o mocy powyżej 150 kW	10
Zdolność usuwania zanieczyszczeń na morzu	w razie potrzeby
Inne zdolności reagowania konieczne dla zaradzenia ujawnionemu ryzyku ⁽¹⁾	w razie potrzeby

⁽¹⁾ W celu zagwarantowania dostępności powinna istnieć możliwość zarejestrowania w EERC wyższej zdolności (np. na wypadek rotacji). Podobnie, jeśli państwa członkowskie udostępniają większą zdolność, wyższa zdolność może zostać zarejestrowana w EERC.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI DOTYCZĄCE JAKOŚCI I INTEROPERACYJNOŚCI EERC

- W odniesieniu do modułów oraz zespołów wsparcia technicznego wymogi określone w załączniku II stosuje się w konfiguracji początkowej. W przyszłości Komisja we współpracy z państwami członkowskimi dokona przeglądu wymogów w zakresie jakości i interoperacyjności w celu poprawy dostępności możliwości reagowania w EERC, w tym czasu reakcji.
 - W odniesieniu do innych zdolności reagowania i do ekspertów, wymogi w zakresie jakości i interoperacyjności mają również zostać zdefiniowane przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi.
-

ZAŁĄCZNIK V

PROCEDURA CERTYFIKACJI I REJESTRACJI EERC — WYMAGANE INFORMACJE

WYMAGANE INFORMACJE

W dokumentach, które należy przekazać wraz z wnioskiem o przeprowadzenie certyfikacji i rejestracji danego aktywu w EERC, muszą znaleźć się poniższe informacje, a także wszelkie inne informacje, które Komisja uzna za niezbędne:

- 1) samoocena stwierdzająca, że dany składnik aktywów spełnia wymogi dotyczące jakości ustanowione dla tego typu aktywów;
- 2) arkusz informacyjny dotyczący modułu, w tym informacje dotyczące pomocy technicznej i zespołu wsparcia technicznego, innych zdolności reagowania, lub ekspertów (arkusze informacyjne CECIS);
- 3) potwierdzenie dokonania niezbędnych ustaleń w celu zagwarantowania, że właściwy organ i krajowe punkty kontaktowe są w stanie bez opóźnień obsługiwać wnioski o uruchomienie zasobów wykazanych w EERC;
- 4) potwierdzenie, że podjęto wszystkie konieczne kroki, w tym niezbędne ustalenia dotyczące finansowania, aby zagwarantować, że zasoby zarejestrowane w EERC można uruchomić natychmiast po otrzymaniu wiadomości od Komisji;
- 5) dokładny okres trwania wstępnego zobowiązania EERC [min. 1 rok, maks. 3 lata, z wyjątkiem ekspertów, dla których czas trwania może wynosić tylko 6 miesięcy];
- 6) Informacje na temat zagwarantowanego maksymalnego czasu potrzebnego do uruchomienia [max. 12 godzin od przyjęcia oferty];
- 7) lokalizacja geograficzna zasobów, orientacyjna lokalizacja uruchomienia (port lotniczy itp.), zwykły zasięg geograficzny rozmieszczenia oraz ewentualne ograniczenia geograficzne;
- 8) obowiązujące procedury działania modułu (SOP), w tym pomoc techniczna oraz zespół wsparcia, lub inne zdolności reagowania (np. wytyczne SOP dla modułów);
- 9) wszystkie istotne informacje dotyczące transportu, takie jak środki, obciążenie, ograniczenia dotyczące lotów itp., preferowane środki transportu; ewentualnie: dostęp do portów;
- 10) wszelkie inne ograniczenia lub inne możliwe do przewidzenia okoliczności uruchomienia;
- 11) dokument opisujący zdobyte doświadczenia, zawierający krótki opis poprzednich zastosowań modułu, innych zdolności reagowania lub eksperta; udział w ćwiczeniach w zakresie unijnego mechanizmu, szkolenia kluczowego personelu (szef zespołu, zastępca szefa zespołu) za pośrednictwem unijnego mechanizmu, zgodność z normami międzynarodowymi w stosownych przypadkach (np. INSARAG, WHO, IFRC);
- 12) ocena potrzeb w zakresie adaptacji oraz związanych z tym kosztów;
- 13) wszelkie niezbędne informacje kontaktowe;
- 14) zaświadczenie potwierdzające, że moduł — w tym pomoc techniczna i zespół wsparcia technicznego, inne zdolności reagowania lub eksperci — jest zgodny z wymogami dotyczącymi jakości [i pomyślnie przeszedł procedurę certyfikacji].

Moduł	Arkusze informacyjne, obowiązujące procedury działania (SOP), szkolenia	Ćwiczenia z zastosowaniem modułów	Ćwiczenia na najwyższym szczeblu z zastosowaniem modułów
Sprzęt pompujący o dużej wydajności	x	x	x
Miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze o średnim stopniu nasilenia	x	(x) jeśli inne niż IEC (*)	x
Oczyszczanie wody	x	x	x
Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu samolotów	x		x
Specjalistyczny punkt opieki medycznej	x	x	x

Moduł	Arkusze informacyjne, obowiązujące procedury działania (SOP), szkolenia	Ćwiczenia z zastosowaniem modułów	Ćwiczenia na najwyższym szczeblu z zastosowaniem modułów
Prowizoryczne schronienie	x		x
Intensywne miejskie akcje poszukiwawczo-ratownicze	x	(x) jeśli inne niż IEC (*)	x
Wykrywanie skażeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych oraz pobieranie próbek	x	x	x
Gaszenie z ziemi pożarów lasów	x		x
Gaszenie z ziemi pożarów lasów przy użyciu pojazdów	x		x
Działania poszukiwawczo-ratownicze w warunkach skażenia chemicznego, biologicznego, radiologicznego lub jądrowego	x	x	x
Specjalistyczny punkt opieki medycznej przeprowadzający zabiegi chirurgiczne	x		x
Zapobieganie rozprzestrzenianiu się powodzi	x		x
Ratowanie ofiar powodzi przy użyciu łodzi	x	x	x
Powietrzna ewakuacja medyczna ofiar katastrof	x		x
Szpital polowy	x		x
Gaszenie z powietrza pożarów lasów przy użyciu śmigłowców	x		x
Pomoc techniczna i zespoły wsparcia technicznego	x	x	x

(*) IEC oznacza zewnętrzną klasyfikację INSARAG.

ZAŁĄCZNIK VI

ZARYS SZCZEGÓŁOWYCH PLANÓW ROZMIESZCZENIA DLA ERCC

Szczegółowy plan rozmieszczenia dla ERCC na wypadek [rodzaj katastrofy]

Scenariusz działań interwencyjnych

- Analiza sytuacji — koordynacja na miejscu
- Odniesienie do z góry opracowanych ogólnych scenariuszy działań interwencyjnych
- Plany wycofania

Kryteria doboru zasobów EERC

- Odniesienie do stanu bezpieczeństwa na miejscu
- Odniesienie do z góry określonych kryteriów doboru: dostępność, trwałość, lokalizacja/bliskość, harmonogram i koszty transportu itp.
- Stopień pilności
- Ograniczenia geograficzne i inne z góry wskazane ograniczenia

Aktualne informacje na temat stanu mechanizmu

- Wnioski, oferty, zespół ds. wspólnego stanowiska UE, połączenie zasobów transportowych

Zalecenia dotyczące

- Świadczenia pomocy
- Kluczowych potrzeb
- Innych ważnych elementów, zależnie od sytuacji, takich jak logistyka, cła, odbiorcy

ZAŁĄCZNIK VII

WŁAŚCIWE ORGANIZACJE MIĘDZYNARODOWE

W niniejszym załączniku wymienia się właściwe organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 16 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE. O unijną pomoc w zakresie ochrony ludności można wnosić za pośrednictwem tych właściwych organizacji międzynarodowych; wniosek taki mogą wystosować również same organizacje międzynarodowe.

1. Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji (IOM)
2. Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca
3. Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW)

ZAŁĄCZNIK VIII

WSPARCIE W ZAKRESIE TRANSPORTU

CZĘŚĆ A

Informacje, jakie muszą przekazać Państwa Członkowskie wnioskujące o pomoc w zakresie transportu

1. Katastrofa/sytuacja nadzwyczajna; państwo dotknięte sytuacją nadzwyczajną
2. Odnośniki do komunikatów wydawanych przez Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC)
3. Państwo/organy wnioskujące o pomoc w zakresie transportu.
4. Forma pomocy w zakresie transportu, której dotyczy wniosek: (należy wybrać jedną lub kilka poniższych opcji)

A. Określenie środków transportu dostępnych od innych państw członkowskich (pooling)

TAK/NIE

B. Określenie środków transportu dostępnych na rynku (dostawcy środków transportu dla Komisji Europejskiej) lub z innych źródeł

TAK/NIE

C. Pomoc finansowa w formie dotacji na transport

TAK/NIE

5. Ostateczny odbiorca/beneficjent przetransportowanej pomocy.
6. Szczegółowe dane na temat pomocy w zakresie ochrony ludności, jaka ma być dostarczona, w tym dokładny opis przedmiotów, ich waga, rozmiar, objętość, zajmowana powierzchnia, opakowanie z odpowiednimi odnośnikami do standardów pakowania w transporcie lotniczym, lądowym i morskim, wyszczególnienie wszelkich niebezpiecznych przedmiotów, opis pojazdów, a także waga, rozmiar, objętość, zajmowana powierzchnia oraz informacje w zakresie innych prawnych, celnych, zdrowotnych czy sanitarnych wymogów dotyczących transportu i dostawy pomocy.

Informacje na temat liczby pracowników/pasażerów, którzy mają zostać przewiezieni.

7. Informacje, w jaki sposób pomoc ta spełnia potrzeby państwa, którego dotyczy sytuacja nadzwyczajna, w odniesieniu do oceny wniosku złożonego przez państwo, którego dotyczy sytuacja nadzwyczajna lub ocena potrzeb, w szczególności w odniesieniu do określonych kluczowych potrzeb.
8. Informacje na temat sytuacji w zakresie pomocy przekazane przez państwo, którego dotyczy sytuacja nadzwyczajna, lub przez organ koordynujący. (zatwierdzone/czekające na zatwierdzenie)
9. Wymagana lub planowana trasa przejazdu.
10. Miejsce/port załadunku i punkt kontaktowy na miejscu.
11. Miejsce/port rozładunku i punkt kontaktowy na miejscu. Informacje na temat tego, kto zajmie się wyładunkiem i odprawą celną w miejscu/portcie rozładunku (o ile są dostępne).
12. Punkt kontaktowy w zakresie dokumentacji celnej/formalności
13. Data/termin, kiedy pomoc jest przygotowana i kiedy pasażerowie są gotowi do transportu z portu załadunku.
14. Informacje o wszelkich możliwościach skierowania pomocy/pasażerów do alternatywnego miejsca/portu załadunku/ośrodka w celu kontynuacji transportu.
15. Dodatkowe informacje (we właściwych przypadkach), o ile są dostępne, miejsce dostarczenia, adres i dane kontaktowe odbiorcy.
16. Informacje na temat ewentualnego dofinansowania kosztów transportu.

17. Informacje na temat innych znalezionych rozwiązań w zakresie transportu.
18. Informacje w zakresie wniosku o współfinansowanie unijne (w stosownych przypadkach).
19. Nazwisko i dane kontaktowe przedstawiciela organizacji wnioskującej o pomoc w zakresie transportu.

CZĘŚĆ B

Informacje, jakie muszą przekazać Państwa Członkowskie lub Komisja w przypadku oferowania pomocy w zakresie transportu

1. Katastrofa/Sytuacja nadzwyczajna, państwo dotknięte sytuacją nadzwyczajną
 2. Państwo/organizacja niosące pomoc.
 3. Odnośniki do komunikatów Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC) i państw członkowskich/organizacji składających wnioski o pomoc w zakresie transportu.
 4. Szczegółowe dane techniczne oferty transportu, w tym rodzaje dostępnych środków transportu, data i czas transportu, liczba podróży lub wyjazdów.
 5. Szczegółowe dane, ograniczenia i możliwości odnoszące się do pomocy w zakresie ochrony ludności, jaka ma zostać przetransportowana, w tym waga przedmiotów, ich rozmiar, objętość, zajmowana powierzchnia, opakowanie, wyszczególnienie wszelkich ewentualnych niebezpiecznych przedmiotów, przygotowanie pojazdów, wymogi w zakresie dostawy, informacje na temat pracowników/pasażerów biorących udział w podróży oraz informacje w zakresie innych prawnych, celnych, zdrowotnych czy sanitarnych wymogów dotyczących transportu.
 6. Proponowana trasa przejazdu.
 7. Miejsce/port załadunku i miejscowy punkt kontaktowy.
 8. Miejsce/port rozładunku i miejscowy punkt kontaktowy.
 9. Punkt kontaktowy w zakresie dokumentacji celnej/formalności
 10. Data/termin, kiedy pomoc i pasażerowie muszą być gotowi do transportu z portu załadunku.
 11. Informacje o wszelkich wnioskach skierowania pomocy/pasażerów do alternatywnego miejsca/portu załadunku/ośrodka w celu kontynuacji transportu.
 12. Data/termin, kiedy planowane jest przybycie pomocy/pasażerów do miejsca/portu rozładunku.
 13. Informacje dodatkowe (w razie potrzeby).
 14. Informacje na temat ewentualnego składania wniosku o dofinansowanie kosztów transportu, wkładów finansowych i szczegółowych danych na temat warunków lub ograniczeń związanych z taką ofertą.
 15. Nazwisko i dane kontaktowe przedstawiciela organizacji oferującej pomoc w zakresie transportu.
-

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA KORELACJI

Decyzja 2004/277/WE, Euratom	Decyzja 2007/606/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Art. 1		Art. 1
Art. 2		Art. 2
Art. 3 ust. 1 ⁽¹⁾ Art. 3 ust. 2 Art. 3 ust. 3 Art. 3 ust. 4		Art. 10 ust. 1 Art. 10 ust. 3 — —
Art. 3a ust. 1 Art. 3a ust. 2 Art. 3a ust. 3 Art. 3a ust. 4		Art. 13 ust. 1 Art. 13 ust. 2 Art. 11 ust. 1 Art. 11 ust. 2
Art. 3b		Art. 12
Art. 3c		Art. 13 ust. 4
Art. 4		—
Art. 5		Art. 3 ust. 2
Art. 6		—
Art. 7		—
Art. 8		Art. 4
Art. 9		—
Art. 10		Art. 5
Art. 11 ust. 1 Art. 11 ust. 2 Art. 11 ust. 3		Art. 6 ust. 1 Art. 6 ust. 2 Art. 6 ust. 3
Art. 12		Art. 7
Art. 13		—
Art. 14		Art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 3
Art. 15		Art. 41
Art. 16 ust. 1 Art. 16 ust. 2 Art. 16 ust. 3 Art. 16 ust. 4		Art. 42 ust. 1 Art. 42 ust. 2 Art. 42 ust. 3 Art. 42 ust. 4
Art. 17		Art. 43

Decyzja 2004/277/WE, Euratom	Decyzja 2007/606/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Art. 18		Art. 44
Art. 19		Art. 45
Art. 20		Art. 46
Art. 21		Art. 26
Art. 22		Art. 27 ust. 1
Art. 23		Art. 26 ust. 1 zdanie trzecie
Art. 24		Art. 32 ust. 3
Art. 25		Art. 29
Art. 26		Art. 30
Art. 27 ust. 1 Art. 27 ust. 2 Art. 27 ust. 3		Art. 31 zdanie pierwsze Art. 27 ust. 3 Art. 31 zdanie drugie
Art. 28		—
Art. 29 ust. 1 Art. 29 ust. 2 Art. 29 ust. 3 Art. 29 ust. 4 Art. 29 ust. 5 Art. 29 ust. 6 Art. 29 ust. 7 Art. 29 ust. 8 Art. 29 ust. 9 Art. 29 ust. 10 Art. 29 ust. 11		Art. 35 ust. 3 zdanie pierwsze Art. 35 ust. 2 Art. 35 ust. 4 i art. 35 ust. 5 Art. 35 ust. 1 — — Art. 35 ust. 10 Art. 35 ust. 12 Art. 46 ust. 1 — —
Art. 30		—
Art. 31		—
Art. 32 ust. 1 Art. 32 ust. 2 Art. 32 ust. 3 Art. 32 ust. 4 Art. 32 ust. 5 Art. 32 ust. 6		Art. 36 ust. 1 Art. 36 ust. 2 Art. 36 ust. 2 Art. 36 ust. 3 Art. 36 ust. 4 Art. 36 ust. 5
Art. 33		Art. 37
Art. 34		Art. 38
Art. 35		Art. 39
Art. 36		Art. 40

Decyzja 2004/277/WE, Euratom	Decyzja 2007/606/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Art. 37		Art. 58
	Art. 1	Art. 1
	Art. 2	Art. 2
	Art. 3 ust. 1 Art. 3 ust. 2 Art. 3 ust. 3 Art. 3 ust. 4 Art. 3 ust. 5	Art. 48 ust. 1 — Art. 48 ust. 2 Art. 48 ust. 4 Art. 48 ust. 5
	Art. 4 ust. 1 Art. 4 ust. 2 Art. 4 ust. 3	Art. 49 ust. 1 Art. 49 ust. 2 Art. 49 ust. 2 zdanie drugie i art. 50 ust. 1 zdanie pierwsze:
	Art. 5 ust. 1 Art. 5 ust. 2 Art. 5 ust. 3 Art. 5 ust. 4 Art. 5 ust. 5 Art. 5 ust. 6	Art. 50 ust. 1 — Art. 50 ust. 2 Art. 50 ust. 3 Art. 50 ust. 4 Art. 50 ust. 5
	Art. 6	Art. 51
	Art. 7	Art. 52
	Art. 8 ust. 1 Art. 8 ust. 2 Art. 8 ust. 3 Art. 8 ust. 4 Art. 8 ust. 5	— Art. 53 ust. 1 Art. 53 ust. 2 Art. 53 ust. 3 Art. 53 ust. 4
	Art. 9	—
	Art. 10	Art. 54
	Art. 11	Art. 55
	Art. 12	Art. 56
	Art. 13	Art. 58
	Załącznik	Załącznik VIII
Załącznik I ⁽²⁾		Załącznik I
Załącznik II ⁽³⁾		Załącznik II
Załącznik III ⁽⁴⁾		Załącznik II na końcu

⁽¹⁾ Artykuły 3a, 3b i 3c zostały dodane decyzją 2008/73/WE, Euratom zmieniającą decyzję 2004/277/WE, Euratom.

⁽²⁾ Załącznik I dodany decyzją 2008/73/WE, Euratom zmieniającą decyzję 2004/277/WE, Euratom.

⁽³⁾ Załącznik II dodany decyzją 2010/481/UE, Euratom zmieniającą decyzję 2004/277/WE, Euratom.

⁽⁴⁾ Załącznik III dodany decyzją 2008/73/WE, Euratom zmieniającą decyzję 2004/277/WE, Euratom.